

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!



TUNUS HALK DEVRİMİ DERSLERİ

- Sınıf
Çatışmaları
Devrimi
Olgunlaştırır

- Eylemin
Ufku
Gücünü
Belirler

- Buca
Taşeron
İşçileri
Kazandı

- Kazanmak
İçin
Örgütlenmeliyiz

- Nemtrans
İşçileri
Yürüyor

- PTT
Taşeron
İşçileri
Eylemde



24 Ocak
Tutuklamalara karşı
Basın Açıklaması



23 Ocak
EKA
Emekçi Kadınlar



18 Ocak
Kartal Kültür Merkezi
Grup Emeğe Ezgi

SINIF ÇATIŞMALARI DEVRİMİ OLGUNLAŞTIRIYOR

İşçi eylemleri bugün gerçekleştiği her bölgede kesin bir kararlılık gösteriyor. Cesaret, kararlılık ve eylem isteklerin gerçekleşmesinin temel öğeleri. Yoksulluk, işsizlik, sömürü ve baskı emekçileri şiddetli bir kapışmaya zorluyor. Kapitalistler, kapitalist devlet işçileri yoksullaştırarak, işten atarak onlara karşı savaş açmıştır. Emekçi sınıf da eyleme geçerek kendi sınıfsal yanıtını veriyor. Kapışma iki sınıf, iki kutup, iki dünya arasındadır.

Sömürü öylesine yoğun, yoksulluk öylesine derin ve yaygın ki, bu yüzden uzlaşmaz çelişki ve karşıtlıklar da öylesine keskin, düşman sınıflar arasında çatışmalarda o denli sert ve şiddetli. Bu yüzden her işçi eylemi kentte yayılan bir kıvılcım rolünü oynuyor. Aynı koşullarda bulunan diğer emekçiler hemen eylem etrafında birleşebiliyor. Kitleler içinde yıllarca biriken öfke öylesine büyük ve öylesine bir güç oluşmuş ki, eylemler birer ateş parçası gibi sıçradığı her tarafta bük bir öfke ve güç açığa çıkıyor. Her yeni eylem patlayan kozalaklar gibi sıçradığı her bölgede yeni eylemleri tetikliyor. Her eylem yeni eylemleri ateşliyor.

Kentler işçi eylemleri temelinde, geniş kitlelerin harekete geçtiği merkezler haline geliyor. Devrimci mücadelenin ağırlık merkezlerinden biri İzmir'dir. Kısa süre önce Kent A.Ş. işçilerinin eylemi, Park-Bahçe taşeron işçilerinin eylemi, UPS işçilerinin eylemlerinden sonra Buca Taşeron işçilerinin eylemi kentte çok daha büyük güçleri harekete geçirdi. İşçi eylemleri etrafında birleşen güçler, ilk defa harekete geçiyor değiller. Zaten yıllardır çeşitli biçimlerde mücadele veriyorlar. İşçi eylemlerinin etkisi şuradadır: Cesur, kararlı mücadeleleriyle hareket yeni bir ivme kazandırıldı, bir itiş verildi. İşçi sınıfının devrimdeki öncü konumu, eylemci işçilere duyulan sempati hareketin birleşik davranış içine girmesine ve eylem etrafında birleşmesine yol açıyor. İşçi eylemleri büyük devrimci, ilerici halk potansiyelinin dayanacağı yeni bir hareket noktasıdır. İşçilerin, emekçilerin, öğrencilerin aydınların kısacası halk kitlelerinin mücadele birliği işçi eylemlerini etrafında, sokakta, kavga içinde örülüyor.

İşçilerle dayanışma ve destek eylemleri ilin sınırlarının dışına taşıyor. Buca işçileri için İstanbul'da devrimci işçiler tarafından eylem yapıldı. TEKEL işçilerinin Ankara eylemi sü-

Her eylemin daha büyük eylemlere yol açması, devrimci durumdan, iç savaştan ve iç savaşın sonuçlarından bağımsız olarak değerlendirilemez. Türkiye ve Kürdistan'da eylemsiz gün yoktur. Eylemler hem sürekli hem de büyüyen bir çizgide ilerliyor. Gelişen devrimci mücadelenin yarattığı etkiyle daha geniş kitleler harekete çekiliyor. Safların büyümesi verilen mücadeleyi daha etkin hale getiriyor. Proletaryanın artan etkinliği ise hareketi çok daha ileri noktaya götürüyor.

recinde dayanışma eylemleri çok kentte yayıldı. Eylemler bir dayanışma eyleminin çok ötesine geçti. Deyim yerindeyse her tarafta kitlelerin sermayeye ve faşizme karşı harekete geçmesi süren mücadelenin daha ileri gitmesi için birer bahane oldu. Bu yönüyle her işçi eylemi kendini aşan kendi kalkış noktasının çok ilerisinde politik sonuçlara yol açmıştır. Kapitalist sınıfa karşı işçi sınıfının emekçi kitlelerin eyleme geçmesine neden olmuştur. Bu ise tamamen ekonomik, politik koşulların, devrimci durumun kaçılmaz sonucudur.

Diğer zamanlardan farklı olarak az sayıda işçinin yaptığı eylem toplum içinde böylesi bir yankı yapıyorsa bunun içinde bulunduğumuz sosyal politik ortamla ilgili olduğu açıktır. Emekçi ve sömürülen kitlelerin içinde olduğu ve sürekli ağırlaşan, kötüleştiren yaşam şartları, varolan toplumsal sisteme karşı isyan etmek, eyleme geçmek, ayaklanmak için, tüm toplumsal patlayıcıları içinde yeterince biriktirmiştir. Bu kızgın ortam içinde en ufak bir çatışma hemen aynı durumda bulunan tüm emekçilerin harekete geçmesine yetiyor. Politik süreç, toplumsal ilişkiler ve sınıf çatışması tarafından belirleniyor. Politik çatışma, toplumsal alandaki çatışmanın bir yansımasıdır ve dolayısıyla politik süreç son derece sert ve şiddetli geçiyor.

Her eylemin daha büyük eylemlere yol açması, devrimci durumdan, iç savaştan ve iç savaşın sonuçlarından bağımsız olarak değerlendirilemez. Türkiye ve Kürdistan'da eylemsiz gün yoktur. Eylemler hem sürekli hem de büyüyen bir çizgide ilerliyor. Gelişen devrimci mücadelenin yarattığı etkiyle daha geniş kitleler harekete çekiliyor. Safların büyümesi verilen mücadeleyi daha etkin hale getiriyor. Proletaryanın artan etkinliği ise hareketi çok daha ileri noktaya götürüyor.

Proletaryanın mücadelesinin belirgin olarak arttığı gözle görünür bir durumdur, somuttur, gerçektir. Emekçi sınıfın mücadeledeki hareketteki etkisinin artması, uzun süredir kendisini göstermiştir ve sürekli gelişme içindedir. Tüm bunlar, iç savaşın proleter iç savaş olarak gelişmesini getirmiştir. Daha doğrusu bu yöne gitgide açık olarak öne çıkıyor, sürece damgasını vuruyor. Proletaryanın devrimci ideolojisinin harekette etkin olmasının yanında proleter sınıfın pratik olarak da mücadelenin önünde yürümesi ve devrimci savaşımı, iç savaşta emekçi sınıfın ve kitlelerin zaferinin güvencisidir.

Emekçi halk kitlelerinin mücadelesi her yeni eylem ve eylem etrafında gerçekleşen mücadele birliğiyle güçlenip pekişirken, sermaye sınıfı ise güçten düşüyor. Burjuvazi her geçen gün kitleleri biraz daha yönetemez duruma geliyor. Toplumsal politik süreç ciddi bir kriz içinde. Sistemin krizi, emek sermaye uzlaşmaz karşıtlığını derinleştiriyor, şiddetlendiriyor. Devrim ekonomik, politik krizin boyutlanmasıyla çok daha hızla olgunlaşıyor. İşçi eylemleriyle kitle mücadelesiyle Kürt halkının etkin savaşımıyla politik koşulların keskinleşmesi devrim zorunluluğunun çok daha geniş yığınlarca kavranması söz konusu. Toplumun köklü olarak değişmesi zorunluluğun bu kavranışdır ki, kitleler yaygın olarak mücadeleye atılıyorlar. Proletaryanın, halkların istemleri devrimci hedefleri gerçek oluncaya dek yığinsal eylemler büyüyecek ve şiddetlenecektir.

İşçilerin mücadelesi salt sendikal mücadele olmamıştır hiçbir zaman. Son dönemlerdeki işçi eylemlerine bakıldığında bu durum açık olarak görülür. İşçiler sendikalı ya da sendikasız olsun kendi çabalarıyla eyleme geçebiliyor. Sendika üyeleri bile artık yalnızca sendikaya göre hareket etmiyor. Kendi istek-

BAŞKALDIRIYORUZ!

leri doğrultusunda, kendi inisiyatifleriyle davranıyor. Hatta işçilerin kendi sendikalarıyla bile çatışmaya girmesi sık karşılaşılan bir durumdur. İşçiler her bakımdan yani gerek bilinç yönüyle, gerekse pratik yolla geri anlayışları ve yapıları aşıyor. Emekçi sınıf istekleri, özlemleri ve hedefine ulaşmak için daha ileri gitme kararlılığındadır. Sınıf mücadelesinin gelişimine ayak uyduramayan her yapı çözülüp dağılmaya mahkûmdur.

İşçiler sınıf düşmanı politik karşıtıyla yani burjuvaziyle savaşırken, savaşımını güçsüz düşürecek hata ve zayıflıklarda sergileyebiliyor. Burjuva partileriyle diğer sermaye çevreleriyle halen tüm köprüleri atamaması işçilerin en zayıf noktasıdır. Onlarla bağlar koparılamadığı için emekçilerin eylemi, mücadelesi kendi içinde çözülme ve yenilgi tehlikesi taşıyor. Düzen savunucularıyla bağları koparmak ileriye gitmenin başarıya ulaşmanın ön koşuludur. Düzen güçlerine karşı yeterince sert davranılmaması, yeterince savaşılmaması, sınıf savaşımının tayin edici anında, kritik anında isyan ve ayaklanmanın yenilgisini getirir.

Mücadeleci işçilerin diğer bir zayıf yönü reformist, oportünist küçük burjuva sosyalizmi ile gerçek proleter devrimci güçler arasında kesin bir ayırım yapamamasıdır. İşçiler bu uzlaşmacı grupların gerçek durumlarını ancak zaman içinde ve geç olarak görebiliyor, sezebiliyor ve değerlendirebiliyor. Bu ise devrim mücadelesinin hızının yavaşlamasına ve bu uzlaşmacı akımlara karşı mücadelenin geç sonuçlanmasına neden oluyor. Devrimci işçilerin küçük burjuva hareketlerin gerçek durumunu anlamak için sonun dek beklemesi gerekmiyor. Onların politikalarının uzlaşmacı karakteri, sürecin sonuna kadar beklemekten de görülebilir. Devrimci marksizmin teorisine dayanılarak onların görüş ve pratiklerinin bütünlüğü değerlendirilebilir, konumları açığa çıkarılabilir. Fakat bu süreç sadece kendi seyrine bırakılamaz. Proleterlerin gerçek devrimci partisi küçük burjuva uzlaşmacı sosyalist akımları işçi hareketi içinde etkin ve geniş biçimde teşhir etmelidir.

İşçiler mücadeledeki zayıflıkları, hataları görmeli, gelecek kavgaya daha güçlü ve ideolojik politik yönden daha donanımlı olarak hazırlanmalıdır.

C.DAĞLI

İstanbul Üniversitesi'nde Valiliğin kararıyla Beyazıt ve çevresinde, üniversite içinde ve dışında polis tarafından öğrencilerin üst araması, çanta aramaları vb. uygulamalar, öğrenciler tarafından yine protesto edildi.

12 Ocak günü, İstanbul Üniversitesi'nden dışarı doğru yürüyüş düzenleyen öğrencilere milletvekili Sebahat Tuncel, ÇHD, Grup Yorum, Grup Bandista destek verdi. "AKP'ye, Yök'e, Polise, Soruşturmalara, Başkaldırıyoruz" pankartı açan öğrenciler, kampüsten toplu çıkış yaparak Valiliğin verdiği arama kararını protesto ettiler.

Öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan Dilek Yalan "İstanbul Üniversitesi'nde yıllardır Özel Güvenlik Terörü yaşanmaktadır. Geçen haftalarda çantasını aratmak istemeyen öğrenciler ÖGB tarafından darp edilmiş ve okula alınmamıştır. Üniversite öğrencileri okullarında girmek istediklerinde ÖGB ve sivil polisler seferber olmakta, adeta okulu öğrenciden, gerçek sahiplerinden korumaktadır. Bu saldırıların ardından Rektörlük 45 öğrenci hakkında 2 okula zorla girmek suçundan soruşturma açmıştır. 12 Eylül darbecilerinin en önemli icatlarından biri olan YÖK, bilimsel eğitimin ve demokratik üniversitenin yok edilmesinin aracı olarak kurgulanmıştır. Üniversiteleri sermayenin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendiren, eğitimi ticarileştiren ve okulları adeta birer şirket gibi yöneten bu kurum, kurulduğu günden bu yana üniversiteyi bilimsel eğitimden arındırmaya yönelik yoğun bir çaba içerisinde. Bizler eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim isteyenler,

üniversitelerde özgürlük isteyenler soruşturmanın ve cezaların geri çekilmesini, polise verilen 1 yıllık arama kararının iptal edilmesini talep ediyoruz" dedi.

Daha sonra kısa bir açıklama yapan Sebahat Tuncel, BDP'nin her zaman gençliğin yanında olacağını, ellerinden ne geliyorsa yapacaklarını vurgulayarak, Kürt gençleriyle devrimci gençlerin birlikte mücadelesine dikkat çekti.

Daha sonra İstanbul Üniversitesi'nin kapısına "Bu Üniversitede OHAL Var" pankartı asan öğrencilerle ÖGB arasında tartışma çıktı.

Kapının önünde Grup Yorum ve Grup Bandista marşlar ve türküler söyleyerek öğrenci gençliğin mücadelesini selamladılar. Müzik dinletisi bittikten sonra kitle dağılmaya başladı. Az sayıda kalan öğrenciler, arama yaptırılmadan içeri girmeye çalışınca, yine ÖGB'nin müdahalesiyle karşılaştı. ÖGB'yi geriye püskürten öğrenciler sloganlarla kampüse girdiler. □



"OLAĞAN ŞÜPHELİLER" YİNE EYLEMDE

İstanbul Üniversitesi'nin "Olağan Şüphelileri" yine eylemde!

Beyazıt'ta polisin dilediği her öğrencinin üstünü ve çantasını aramasına olanak veren mahkeme kararına tepki gösteren öğrenciler, sözkonusu kararın uygulamadan kaldırılmasını sağlamışlardı. Uygulama kalktı ama, uygulamaya karşı eylem yapan öğrencilerin haklarında açılan soruşturmalar hala sürüyor. Öğrenciler bugün bu konu için yine eylemdeydiler.

"Olağan Şüpheliler" uygulamalara karşı çıkan ve yukarıda bahsedilen mahkeme kararına rağmen üstünü ve çantasını aratmadan okula giren 45 öğrenci hakkında "zorla okula girme" suçlamasıyla soruşturma açılmıştı. İstanbul Üniversitesi Beyazıt kampüsünde öğrenciler bu soruşturmaları ve Ankara'da YÖK önünde polisin öğrencilere saldırmasını protesto ettiler.

19 Ocak günü İstanbul Üniversitesi ana kapısı önünde saat 12.30'da toplanan öğrenciler sloganlar attılar. "Soruşturmalar Cezalar Geri Çekilsin" Kürtçe-Türkçe pankartı taşıyan öğren-

ciler adına basın açıklamasını okuyan Cemre Can "Özgürlük istemlerimiz; sivil polisler, artan ÖGB baskısı ve çevik kuvvetin copuyla cevaplanıyor. Ne kadar polis, o kadar özgürlük mantığı; parasız, demokratik, özgür ve bilimsel üniversite söylemlerine de uygulanabiliyor kapitalizmin krizleri olgunlaştıkça ülkelerde OHAL ilanları yapıp bu krizlerin sonucunda başkaldırıyor engellemek istiyorlar. Bizler insanın doğası gereği bu şartların altında başkaldırıyoruz. Bizler için olay çıkarıyorlar, düzeni bozuyorlar diyorlar hatta şiddeti bizim başlattığımızı söylüyorlar. Ancak birkaç zengin dünya zengininin %80'ine sahip olması ve geri kalan milyarlarca insana hükmetmesi, dünyanın doğal kaynaklarını yok etmesi, ekolojik dengeyi bozması asıl şiddetin kendisidir" dedi.

Açıklamadan sonra haklarında soruşturma açılan 45 öğrenci ve onlara destek için gelen arkadaşları soruşturma ve cezaların geri çekilmesi için 15 dakika oturma eylemi yaptılar. □

EYLEMİN UFKU GÜCÜNÜ BELİRLER

Her devrimin, diyordu ünlü bir mark-sist tarihçi, eyleme geçmiş işçinin, henüz eyleme geçmemiş işçiye galebe çalmasıyla zafere ulaşır. Mücadele bu aşamaya gelene dek, işçiler epeyce uzun bir mesafe katederler. Önce her şey, proleter devrimcilerin işçi sınıfını harekete geçirmeye yönelik çabaları ve çağrıları ile başlar. Sonra, devrimci durum koşullarına uygun olarak, en başta işçi sınıfı devrimci arayışlar içine girer. Ve nihayet, proleter devrimcilerin yaptığı çağrıları, bu kez bizzat işçi sınıfının harekete geçmiş kesimleri yapar. Buz kırılmış ve yol açılmıştır; devrim kayalara zincirle perçinlenmiş Prometheus'u, işçi sınıfını yerinden oynamıştır. Tarihçi haklıdır; henüz eyleme geçmemiş işçiler de ayağa kalktığı için, zaferin günüdür.

Giderek yoğunlaşan, adeta geometrik bir dizi halinde artan son işçi eylemlerine bir bakın; hepsinin de bu kritik aşamadan geçmekte olduğumuzu ve geri sayım saatinin hızla işlediğini görebilirsiniz. Geçmişte devrimci kadroların yaptığı çağrıyı, şimdi bizzat eylemdeki işçiler yapıyor. Devrim, sınıfa nüfuz etmiştir. Zaferin kadroları, bu kritik dalga içinden çıkacaktır.

SIR DOLU ÜCRET İLİŞKİSİ

İşçi sınıfı, sermaye ve sömürüye karşı, neden harekete geçmekte bu denli zorlanır? Kuşkusuz bu sorunun çok katmanlı, çok yönlü cevapları var. Tarihsel, kültürel, siyasal yüzlerce engel, işçi sınıfının belirleyici bir güçle harekete geçmesini engeller, duraklatır. Fakat, tüm bu engellerin gelip dayandığı tek bir ekonomik temel vardır: Ücretli kölelik ilişkisinin, sömürüyü görünmez kılan niteliği.

Bu gizem 150 yıl önce Marx tarafından deşifre edildi. Sınıflı toplumların tarihinde, her özgün üretim biçiminde sömürü ilişkisi farklı oldu. Hepsinin ortak yanı, emekçinin kendi geçiminin ötesinde maddi ürün, yani artı-ürün yaratması ve egemen sömürücü sınıfın buna el koymasıydı. Marx'ın ortaya koyduğu gibi, artı-ürün, sermayenin bir icadı değildir. Emegün üretkenliği geliştikçe, artı-ürüne el koyma biçimleri de değişti. Kölenin emeği gaspediliyor, ama yine de ona gerekli yaşam araçları köle sahibi tarafından karşılanıyordu. Dönemin filozoflarınca "konuşabilen hayvan" diye nitelenen köle e-

meği, insan emeği bile sayılmıyordu, ve sömürü bu biçim altında görünmez kılınmıştı.

Feodal toplumun sömürücüleri, köylüleri angarya ve vergiler yoluyla sömürdü. Serf olarak köylü, kendi geçimi için toprağını eker, arta kalan zamanda feodal beylerin topraklarında angarya biçiminde çalışırdı. Burada, emekçinin kendi geçimi için gerekli çalışma zamanı ile, sömürücü için çalıştığı artı zaman ve artı-ürün, en çıplak biçimde görülebilir. Bugün bile, sömürü deyince insanların aklına, angarya ve kölelik gelir. Nihayet burjuvazi bu açık feodal sömürüye karşı, "eşitlik, özgürlük, kardeşlik" sloganlarıyla emekçileri yanına çekti. Ama, bambaşka, görünmez bir sömürü biçimini hayata geçirmek için: Ücretli emek sömürüsü.

Ücret ilişkisi, burjuvazinin vaat ettiği- ne uygun olarak, biçimsel bir eşitlik üzerine kuruludur. İşçi, emek gücünü kapitaliste satar, karşılığında asgari geçim maddelerine sahip olur. artı-ürünün gaspı, ücretli emek sisteminin bu eşitlik görüntüsü altına gizlenmiştir. Oysa, hepimizin bildiği gibi, işçi kendi asgari geçim araçlarını karşılayan zamanın ötesinde bir zamanla çalıştırılır. Marx'ın tüm sırrını deşifre ettiği artı-değer sömürüsü, çalışmasının karşılığını kendine ödenen ücretle almış görünen bir işçi için, adeta muammaya dönüşür. Kölelik, emekçinin kendi için çalıştığı gerekli zamanı gizliyordu. Ücretli kölelik ise, kapitalist için çalıştığı artı emek zamanı gizler. Emegün sermayeyle ilişkisinin ücret biçimi, sömürü gerçeğinin en kalın perdesidir.

Buna rağmen, bir köle ya da köylü serften daha fazlası olan modern proletarya, kendi geçimlerini güvenceye alacak bir ücret sözleşmesi için birlikte hareket etmeyi öğrendi, sermayenin karşısına bir sınıf olarak çıktı. Bu kavga, sendikaları doğurdu. Ama sınıf olarak hareket etmeyi öğrendikçe proletarya, sermaye egemenliğine karşı politik mücadeleye girişti, proletaryanın komünist partileri bu uzun tarihi süreçte gelişti, biçimlendi.

SÖMÜRÜ GERÇEĞİNİ KISIRLAŞTIRMAK

Günümüzde pek çok sendika, eğitim broşürlerinde ücret ilişkisinin gizemini açıklayan bilgiler sunuyor. Artı-değer sömürüsü bu broşürlerde yeterince yer buluyor. Çünkü

Marx'ın bilimsel çabaları, dünya işçi sınıfının kolektif bilincine, kazanmamak üzere girmiştir. Yine de, bu sendikalar, işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için sosyalizme dair tek bir kelime dahi etmiyorlar. Bu yüzden, artı-değer sömürüsüne dair tüm o bilgiler, dönüp dolaşıp, işçi sınıfının ücret kavgasının bileşeni haline geliyor. Kendi nihai sonucuna varmayan bilgi, işçi sınıfı bilincini de kısırlaştırıyor. Ücret ilişkisinin üzerinden kaldırılan gizem örtüsü, bu kez sosyalizmi örtmek için kullanılıyor. Ve işçi, gerçek kurtuluşun yolunu göremediği için, günlük ücret kavgasına sıkışmış yaşamına devam ediyor: bilgisini edindiği sömürü ilişkisini yıkmak değil, sınırlandırmak kavgasına mahkum ediliyor.

En ileri biçimi "sınıf sendikacılığı" olan sendikal mücadele ve örgütlenme biçimleri dahi, işçi sınıfının ufkunu genişletmiyor. Sınıfa öncülük adına yola çıkan pek çok parti ve örgüt de aynı sınırlara takılıp alıyorlar; böylelerine göre "hak alma bilinci", sınıfa yeter de artar. Kusura bakmasınlar, varlıkları o kadar gereksiz ki, herhangi bir sendika bile, onların yaptıklarından daha fazlasını sınıfa kazandırıyorlar.

Sendikaları ve sözde öncüleri tarafından kısır bir ufka mahkum edilmiş işçi sınıfının, eyleme geçmiş kesimlerinin henüz eyleme geçmeyenleri bu kadar zor ikna etmesi, herhalde anlaşılır bir durum olsa gerek. Eylemci işçinin ufku bile böyle kısırlaştırılırken, henüz eyleme geçmeyen bir işçinin, içinde bulunduğu ücret ilişkisinin yanlıgılarla dolu dünyasını bir anda aşması beklenebilir mi? Ona göre, aldığı ücret, yaptığı işin karşılığıdır. Bu ilişkide, öyle, yüce adalet duygusunu zedeleyen bir yan görmez. Öyleyse, "hak arama" bilinciyle sınırlı bir çağrının yeterli etki yaratmaması şaşılacak bir durum değil.

Leninist parti, işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için, sosyalizm ve onun yolu olan politik devrim için, işçileri mücadeleye çağırmaktan asla geri durmadı, bu çağrıyı belirsiz bir geleceğe ertelemedi. Çünkü, ancak bu ileri bilince sahip olan eylemci işçiler, henüz eyleme geçmemiş ve ücret ilişkisinin kapalı, kısır dünyasını kıramayan işçiler üzerinde etkili olabilir.

DEVİRİMİN EĞİTTİĞİ SINIF

İşten atılmalar, ücret kısıtlamaları, sosyal hakların budanması, bugünkü yoğun işçi eylemlerinin kaldıraç noktalarıdır. Kavga, ücret kavgası sınırlarında tutulunca, bu, sınıfı bölen bir etki yaratıyor. Ancak işten atılan, ancak çalışma koşulları kötüleşen, eyleme geçiyor, diğerleri sıranın kendilerine gelmesini bekliyor. Tekelci kapitalizm, işçi sınıfını topyekün sokağa dökcek, kıdem tazminatını kaldırmak gibi önemli adımları henüz atacak cesareti gösteremiyor. Fakat bunlara da sıra gelecek. Ne zaman? Sınıfın mücadeleci kesimleri yeterince tasfiye edildiğinde, sınıfın moral gücü en alt düzeye geldiğinde. “Hak arama” bilinci, bu gidişi tersine çeviremiyor. Ancak, işçi sınıfı kendi eylemlerinden öğreniyor, şu tarihi dersi kolektif bilincine kazıyor. İşçi eylemleri, en zaman sermaye iktidarına yönelirse, o zaman toplumsal destek artıyor; ama ne zaman mücadele ücret kavgasına düşerse, o zaman işçiler yalnız kalıyor.

Bu topraklarda onyıllardır süren devrimci durumun, uzun iç savaşın, işçi sınıfını etkilememesi beklenemezdi. Bu yüzden, daha önce hiç eyleme geçmemiş işçi kesimleri bile, eylem içinde en köklü politik sorunları tartışıyor, her eylem sınıf bakışının netleştiği platforma dönüşüyor. Eylem, işçi sınıfını çok yoğun bir eğitim sürecinden geçiriyor. Toplumun çeşitli kesimlerinden destek görüyor, her kesimin dertlerini dinliyor, ortak noktalar bulmaya çalışıyorlar; yaşam ufukları muazzam genişliyor, dönüşürme güçleri yetkinleşiyor. Ve her eylem çadırı, henüz eyleme geçmemiş işçilerin de bir şeyler öğrendiği bir üniversiteye dönüşüyor. Sendikaların ve sözde öncülerin yarattığı boşluk, işte böyle, bizzat işçi sınıfı tarafından dolduruluyor. Çünkü yoğun devrimci politik ortam işçi sınıfına hızla bilinçlenme, bağımsız politik hattını örme görevini adeta dayatıyor.

Zafere uzanacak proleter kadrolar, işte böyle bizzat eylem içinde yetişiyor. □

TAKSİM EYLEM ALANI

Toplumun hemen her kesiminde bıçak kemiğe dayandı. İnsanlar hiçbir yerde susmuyor, her türlü taleplerini sokakta haykırıyor, haklarını sokakta arıyor. 22 Ocak Cumartesi günü, İstiklal Caddesi gün boyu ardı ardına eylemlere sahne oldu. Taraftarlar, çevreciler, işçiler, devrimciler...

15 Ocak günü Arena Stadyumu’nda Galatasaray taraftarının Başbakanı protestosu sonucu AKP, Emniyet Müdürlüğü eliyle protesto edenleri cezalandırmak için arama başlatırken, sporseverler de buna karşı tepkilerini gösterdi. Son olarak Türkiye Devrimci Spor Emekçileri Sendikası (Spor Emek-Sen) Taksim’de AKP’yi protesto eylemi düzenledi. Yaklaşık dört bin kişinin İstiklal Caddesi’ni doldurduğu eylemde hükümet protesto edilirken, sporcuların örgütlenmesinin önemi pankartlarla dövizlerle vurgulandı. “Tayyip Stadi Al Başına Çal”, “AKP’yi İstemiyoruz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza”, “Yaşasın Taraftar Dayanışması”, “Faşizme Karşı Tek Yumuruk Tek Barikat” sloganları öne çıkarken “Nurtepe Spor Kulübü”nden sporcular da “Farkındayız, Konularından Geliyoruz” diyerek kitle içinde yerlerini aldılar ve “Gündoğdu Marşı”nı tüm kitleye söylediler. Galatasaray Lisesi önüne sloganlar, ıslık ve alkışlarla gelen sporseverler adına basın açıklamasını Spor Emek Sen kurucusu Metin Kurt yaptı. Sporseverlerin bu yürüyüşüne Deri İşçileri de pankartları ile katılarak destek verdiler.

Munzur’a yapılması planlanan barajlara karşı her yerde tepkilerini gösteren Dersimliler, DEDEF’in çağrısıyla alanlara çıktı. DEDEF (Dersim Dernekleri Federasyonu), “*Dersimlilerce kutsal sayılan mekânlar, barajlarla yok ediliyor*” diyor. “*Baraj Yoksulluktur*” diyen Dersimliler, geçtiğimiz haftalarda da Dersim’de yüzbinlerce kişinin katıldığı miting yapmıştı. Basın açıklaması için Taksim Meydanı’na ulaşan Dersimliler, orada eylemlerine başlamak üzere bekleyen Deri İşçilerine de destek sloganları atıldılar ve alkışladılar.

Ve Deri İşçileri de Taksim’deydi. Yeşil Kundura, Desa Deri, Grup Suni Deri işçileri “Sendikal Hakkımız Engellenemez” diyerek eylemdeydi. “Sendikalı Oldum İşten Atıldım, Sendikal Hakkımız Engellenemez” yazılı ve Deri-İş Sendikası Genel Merkezi ile Tuzla Şubelerinin pankart açtığı eylemde işçiler “Anayasal Hakkımız Engellenemez”, “İnsanım, Bilinçliyim, Sendikalıyım”, “Desa’da Ucuza Emek Olmak İstemiyoruz”, “Atılan İşçiler Geri Alınsın” dövizleri taşıdılar.

Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan işçiler “Yeşile Sendika Girecek Başka Yolu Yok”, “Desa’ya Sendika Girecek Başka Yolu Yok”, “Gruba Sendika

Girecek Başka Yolu Yok”, “Yaşasın Örgütlü Mücadememiz”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Susma Susukça Sıra Sana Gelecek”, “Desa’da Yeşil’de, Grup’ta Kazanacağız” sloganları ve ıslıklarla İstiklal Caddesi üzerindeki Desa Deri Mağazası’na yürüdüler. Desa’nın önü çevik kuvvet barikatıyla sarılıydı. “İşçilere Değil Çetelere Barikat” sloganlarıyla mağaza önüne gelen işçiler “Desa Sendika Düşmanı”, “Yaşasın Desa Direnişimiz” sloganları atarak ıslıklarla yuhalandılar.

Deri-İş Sendikası adına yapılan konuşmada Desa Deri’nin sendikaya üye oldukları için işçileri işten attığı anlatıldı önce. 17 Ocak’ta Desa Sefaköy Fabrikası’nda 12 işçi direnişe geçti. Yeşil Kundura’da yaz aylarında sendikalaştığı için işten atılan ve direnişe geçen kadınlara, işe alınma sözü verilmişti. Verdiği sözleri tutmayan Yeşil Kundura, işten attığı işçileri işe geri almamakta ısrar ediyor. Grup Suni Deri’de de sendikaya üye oldukları için işten atılan 15 işçi fabrika önünde direnişe başladı. Ancak geçtiğimiz hafta direniş çadırları “yakıldı”. Grup Suni Deri patronu ise, ortada bir “grev” sözkonusu olmadığı halde mahkemeye başvurarak “grevin iptali” kararı almak istemiş, direnişçi işçilerin “fabrika etrafından uzaklaştırılması” kararı çıkarttırmıştı.

Kölece yaşamın dayatıldığı çalışma koşullarında örgütlendikleri için baskılara maruz kalan, işten atılan Deri işçileri eylemlerine devam ediyor ve herkesi kendilerine destek olmaya çağırıyor. Deri işçilerinin eylemine Mücadele Birliği Platformu da katılarak destek verdi.

Deri işçilerine destek vermek için alanda olan Hava işçileri de kendi sorunları ile ilgili bildiri dağıtımını yaptılar eylem boyunca. İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı’nda yaşanan işçi kıyımını ve sendikal mücadeleyi anlatan Hava-İş Sendikası, “*Örgütlenmeye ve mücadele etmeye devam edeceğiz. Baskı ve tehditler, işten atmalar bizi yıldıramayacaktır. Emekten yana tüm demokrasi güçleriyle, sendikalarla, direnen işçi ve emekçilerle bu onurlu ve haklı mücadelede birlikteyiz, birlikte olmaya devam edeceğiz*” dediler. Hava işçileri, 24 Ocak Pazartesi günü Sabiha Gökçen Havalimanı’nda saat 11.30’da yapacakları basın açıklamasına davet ettiler tüm işçi ve emekçileri.

Akşama doğru “Tutuklama terörünü protesto eden” BDSP’liler (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu) “Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizleri yıldırılmaz” diyerek Taksim Tramvay durağında toplandılar. BDSP çalışmanı Cahit Atalay’ın 6-7 Ekim 2009 tarihlerinde İstanbul’da gerçekleştirilen IMF-DB zirvesini protesto eylemlerine katıldığı gerekçesiyle 21 Ocak günü tutuklanmasını protesto ettiler. □



BUCA TAŞERON İŞÇİLERİ KAZANDI!



Buca Belediyesi önünde 56 gündür eylemini sürdüren Park Bahçe ve Temizlik taşeron işçileri, 19 Ocak günü CHP İl Başkanlığı'na yeni atanan Tacettin Bayır'la yaptıkları görüşme sonucunda bir mutabakata vararak eylemlerini sona erdirdiler.

Saat 12.00'de CHP İl Başkanı Buca Belediyesi'ne geldi. Saat 12:30'da 5+2 formülü çerçevesinde 3 haftadır süren görüşmelerde Buca Belediyesi'nin muhatap almayacağını ifade ettiği Batıgül Tunç ve Cihan Çimenli isimli iki işçi İl Başkanı tarafından görüşmeye çağrıldı. Kamuoyuna 5+2 formülü çerçevesinde 5 işçinin sorununun çözüldüğü, 2 işçinin ise sorununun çözülmediği lanse edildi. İl Başkanı da iki işçinin sorunu çözeceğini ifade edince, görüşmeye giden iki işçi, sorunun "iki işçinin sorunu" olmadığını 7 işçinin sorunu olduğunu söylediler. Bunun üzerine diğer 5 işçi de görüşmeye çağrıldı.

1,5-2 saat süren görüşmelerde 7 işçinin CHP'li belediyelerde sendikali iş güvencesi çerçevesinde en geç 7-10 gün içinde işe başlayacaklarının güvencesi verildi. İşçiler kendi aralarında yaptıkları görüşme sonucunda bu teklifi kabul ettiler. İnan Sezer ve Cem Kıran isimli işçiler Karabağlar Belediyesi'ne 20 Ocak günü görüşmeye gidecekler. Diğer işçiler ise bu 1 haftalık süreç içerisinde işbaşı yapacak.

Saat 15.00'te Buca Belediyesi önünde CHP İl Başkanı ve işçiler basına ve kamuoyuna varılan mutabakatı açıkladı. Yapılan açıklamada İl Başkanı bu sorunun çözüldüğünü ve en geç 1 hafta içinde 7 işçinin de işbaşı yapacağına dair teminatı basın önünde verdi. Daha sonra işçiler çadırı ve eşyalarını toplamaya başladı. Eşyaların götürülmesi için bir araç getirildi.

Bu esnada, eylemi varılan mutabakat sonucu bitiren işçilerden bir kaçıyla röportaj yaptık.

Cihan Çimenli: Öncelikle eylemin başından beri bize destek veren siz Mücadele Birliği'ne teşekkür ediyoruz. 56 gündür geceli-gündüzlü bizimle birlikte oldunuz, yattınız, kalktınız. Sıkıntılarımız oldu, dertlerimiz oldu, kavgalarımız oldu. Her türlü sıkıntımızda yanımızda oldunuz. Bunun için ne kadar teşekkür etsek de ödeyemeyiz.

56 günlük eylem içinde işçi sınıfının, emekçi sınıfının; o sınıf mücadelesinin nasıl olduğunu, nasıl hak savunulabileceğini bire bir yaşayarak kendimiz öğrendik. Şunu diyorum ki, işçiler kendi emeklerine, kendi mücadelelerine sahip çıkarlarsa yenemeyecekleri hiçbir güç yok. Burada biz 7 arkadaş olarak bunu öğrendik. Buradaki eylem çadırı 20 yıla yakındır Buca'da kurulamıyordu. Bu çadır taşeron işçilerinin, ezilenlerin çadırı oldu. Ben şuna inanıyorum ki, bundan sonra burada artık çadırlar kurulacak. İşçiler artık Buca'da taleplerini dile getirerek, haklarını sonuna kadar savunarak yeni çadırlar kuracaklar. Ben buna inanıyorum.

Ve biz işçiler şunu öğrendik. 56 günden beri işçinin yanında işçiden başka hiç kimsenin olmadığını çok iyi öğrendik. Yeni atanan İl Başkanı bizimle olan görüşmesinde taleplerimizi dinledi. "Sendikali, iş güvenceli belediyelere bizleri gönderirlerse ve bunu basının önünde açıklarlarsa mutabakata varabileceğimizi" söyledik ve bu konuda uzlaştık. Ve biz sendikali, güvenceli iş sözü karşılığı bugün çadırımızı kaldırdık. Mutlu musun dersin, açıkçası buruşum. Bir de alıştık biz buraya. 56 gündür burada bir dostluğumuz oldu. Her şeyi burada yaşadık. Hoşgörüyü, sevgiyi, bir-

likteliği, üzüntüyü, sıkıntıyı, mücadele etmeyi burada yaşadık, öğrendik. Ve siz Mücadele Birliği'ne teşekkür ediyorum bizlere sahip çıkıp, bizleri savunduğunuz için.

Cem Kıran: 56 günlük direnişimizde iyi-kötü günlerimiz oldu. Ve şu an itibarıyla kazandığımızı düşünüyorum. Neden öyle düşünüyorum? Çünkü bize 7-10 güne kadar söz verilirken Bornova Belediyesi'nden ve Karabağlar Belediyesi'nden telefon geldi. Yarın sabah gidip görüşmemiz için. Yarın evraklarımızı götürmemizi istediler. (Karabağlar Belediyesi için adı geçen iki işçi, İnan Sezer ve Cem Kıran) Öbür arkadaşlarımızın da 1 hafta içinde de işlerine yerleştirileceklerini söyledi İl Başkanı. Bana öyle geliyor ki bir hafta, on gün önceden bitecek gibi. Amacımıza ulaştığımızı düşünüyorum, amacımız işe geri dönmektir. Tabii ki içimizde kırgınlık var. 56 gündür buradayız. Buradan ayrılmak zor gelecek. Her şeyin bir başlangıcı olduğu gibi bir bitişi de var.

Ziver Bulut: 56 gündür bizi hiç yalnız bırakmayan ilk başta Mücadele Birliği'ne teşekkür ediyoruz. Bizi 56 gündür hiçbir zaman geceli-gündüzlü yalnız bırakmadılar. Diğer kurumlar da herkes elbirliğiyle elinden geldiği kadarıyla bu direnişe destek çıktı. Sonuç, bu 56. günün sonunda yeni atanan CHP İl Başkanı geldi, sorunu çözmek için geldiğini söyledi ve bizden 10 gün kadar bir süre istedi. "Bana güvenin." dedi, "Ben bu sorunu çözmek için geldim." dedi. Biz de sonunda bunu kabul ettik ve direniş bu şekilde bitmiş oldu. Durumların nasıl gittiğini önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Haydar Yıldırak: 56 günlük direnişimizin sonuna gelmiş bulunduk. Tabii ki benim için hem üzücü hem sevindirici. Üzücü ve sevindirici yönü, en başından beri bizim yanımızda olan siz Mücadele Birliği'ni tanıdığımından dolayı inanım ki çok sevindim. Sizlerden ayrılacağım için de üzülüyorum. Yani isteğimiz her ne kadar yerine gelmediyse de her eylemin, direnişin bir sonu olmalı diye düşünüyorum ki, oldu da. Aslında gönümüz Buca'dan taşeronu kaldırmaktan yanaydı, işçi arkadaşlarla beraber bu mücadeleyi kazanmaktı, ama gene de taleplerimizin arkasında durmadık. Duramamızın da bazı nedenleri vardı, işçi arkadaşlarımızın bize destek vermediğinden kaynaklandı. Bize güvenceli iş, sendikali iş sözü verildi basının önünde ve bundan kaynaklı biz çadırımızı kaldırdık. Hem sevinçliyim, hem duyguluyum gerçekten. Eğer İl Başkanı sözünü yerine getirmese bizler de gidip İl Başkanlığı'nın önünde ya da Konak Meydanı'nda eylemimizi devam ettireceğiz. Mücadele Birliği'ne başından beri yanımızda oldu için teşekkür ediyorum; bizlerle beraber 56 gündür geceli-gündüzlü beraber mücadele ettiler.

Deniz Çakmak: Bugün direnişimizin 56. günü. 56 gün boyunca soğuk, yağmur, çamur demeden yanımızda olan; düşünceleriyle hep yanımızda olan Mücadele Birliği'ne ve okurlarına teşekkür ediyorum. Görüşmelerimizde bugüne kadar 15 gündür sonuç alamadık. Bugün de CHP İl Başkanıyla görüştük. Önlerinde seçim olduğunu ve CHP'ye zarar gelmemesi için bu çadırın kaldırılmasını gerektiğini söyledi. "Bu çadırı kaldırın, ben bu sorunu 1 hafta içinde çözeceğim." dedi. Sendikali olmak şartıyla bu teklifi kabul ettik. İki arkadaşımız (Cem Kıran ve İnan Sezer) yarın Karabağlar'da iş başı yapacak. Bugüne kadar yanımızda olan Mücadele Birliği'ne teşekkür ediyorum.

'CİĞERİMİZDE NEFES TÜKENDİ'



Kot kumlama işçileri, "Slikozis hastalarının sorunları çözülmedi" konulu basın açıklaması düzenledi. 12 Ocak tarihinde yapılan basın toplantısı, Tabipler Birliği'nde Kot Taşlama İşçileri Dayanışma Komitesi tarafından düzenledi.

Silikoz hastası 2 kot kumlama işçisi, oksijen tüplerine bağlı şekilde, Dr. Emel Çağlar ve sanatçı Yasemin Öz ile birlikte kürsüdeydiler. Basın metnini okuyan sanatçı Yasemin Öz "Ciğerimiz tükendi. Ciğerimizde nefes tükendi. Bunu her söylediğimizde, aramızdan birkaç arkadaşımız eksildi. Devletin yükümlü olduğu atölyelerde meslek hastalığına yakalandık. Sigorta nedir bilmiyorduk ve kayıt dışı çalıştık! Ama bunun bedelini zaten canımızla ödüyoruz. Peki, buna yol açan işverenler, taşeronlar... Bu atölyeleri denetlemeyen, çalışmalarına ve bizi kayıt dışı çalıştırmalarına göz yuman devlet görevlileri, hükümet yetkilileri, yerel yönetimlere hiç bir hesap sorulmazken, biz aynı hatanın bedelini kaç kez ödeyeceğiz? Biz 5510 sayılı yasada meslek hastaları için ne ön görülüyor sa onu istiyoruz. Mevcut tasarı. Slikozis nedeniyle yüzde 40'ın üstünde iş görmez olanlarımıza, yoksul özürsüzler gibi aylık bağlanmasını düzenliyor. Özürsüz değil işçiyiz. Bizler hasta doğmadık, insanlık dışı koşullarda çalışırken meslek hastalığına yakalandık. Talebimiz çok kısa ve net; biz ölüm atölyelerini, mecburiyetimizi, acimizi, haklarımızı, taleplerimizi, ciğerimizi, nefesimizi, o kadar çok anlattık ki söyleyecek sözümüzü nefesimizden önce tükendi. 20 Aralık'ta Ankara'daydık, 17 Ocak'ta yine geleceğiz. Tasarı meclisten geçmeden nefesimiz yettiğince de anlatmaya devam edeceğiz. Hak etmediğimiz bir ayrıcalık istemiyoruz. Biz, özürsüz değil, meslek hastasıyız. Bir kez daha sesleniyoruz, mevcut yasadaki ispat ve işverene rücu sorumluluğu Sosyal Güvenlik Kurumu'na verilsin ve biz silikozislilerden beklenmesin. Sesimizi duyun!" diyerek basın açıklamasını bittirdi.

Basının sorularından sonra işçiler, 17 Ocak'ta tekrar Ankara'da olacaklarını vurguladılar. □

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİLER YÖK ÖNÜNDE POLİSLE ÇATIŞTI

Abdullah Gül'ün önceki hafta Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde öğrenci temsilcileriyle görüşmesinin ardından 19 Ocak Çarşamba günü de YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın YÖK binasında öğrenci temsilcileriyle görüşmesi vardı.

Toplantıya yüzbinlerce liralık araçlarıyla giden "Öğrenci Temsilcileri" YÖK Başkanıyla görüşürken, YÖK binasının önünde ise devrimci demokrat öğrenciler toplanmaya başladı. Sabah saatlerinde ilk olarak Öğrenci Kolektifleri polis müdahalesine maruz kaldı, 2 öğrenci gözaltına alındı. Daha sonra DPG, Ekim Gençliği, Halkın Takımı, Kaldıraç, Kızıl Hareket, Tüm-İGD ve YDG "Sahte Demokrasinize Başkaldırıyoruz; Söz, Yetki, Karar İstiyoruz" yazan imzalı pankartlarıyla YÖK binasının önüne geldi. DÖB'lü öğrenciler de bu kitleyle beraber eyleme katıldılar. Polisle yapılan bir takım konuşmaların ardından 2 öğrenci görüşmek üzere içeri alındı. Çok zaman geçmeden geri dönen öğrenciler sadece polis amirleriyle görüştüklerini, içeri alınmadıklarını söylediler.

Daha sonra "Üniversiteler Bizimdir Ucube Olan Sizin YÖK'ünüzdür!" pankartıyla TKP, Emek Gençliği, Gençlik Muhalafeti ve Genç-Sen'e bağlı öğrenciler eylem yapılan ve polis tarafından TOMA'larla, panzerlerle kapatılan yolun yan şeridinden doğru sloganlarla yürüdüler. Bu kitle ise diğer eylem grubunun yan tarafında durdu.

Bir süre sonra DÖB'lülerin de içinde bulunduğu kitle polisin üzerine yüklendi ve çatışma başladı. Panzerlerden gazlı ve boyalı su sıkılan çevik kuvvet, devrimci öğrencileri dağıtmaya çalıştı. Öğrenciler ise tazyikli suya karşı pankartlarını ve bayraklarını açıp polisin üzerine yürüdüler. Atılan gaz bombaların polise geri fırlatılmasıyla çok sayıda polis gazdan etkilenerek fenalık geçirdi. Tekrar tekrar polisin üzerine yüklenen kitle taşlarla ve bayrak sopalarıyla polis barikatını zorladı. İki şeritli yolun bir şeridinde bunlar yaşanırken, hemen birkaç metre sağ tarafta bekleyen TKP, Emek Gençliği ve Gençlik Muhalafeti'nden öğrenciler saldırıyı baştan sona sadece izlemekle yetinirken eylemi birlikte örgütledikleri Genç-Sen ise devrimci öğrencilere destek verdi.

Çatışma devam ederken çatışan öğrenciler yan tarafta bekleyen öğrencileri teşhir ettiler ve sözlü başlayan tartışma bir ara fiili kavgaya döndü. Polise göstermedikleri tavırları çatışan kitleye gösteren sözde "devrimciler" ise bu olaydan hemen sonra eylem alanını terk ettiler.

Yaklaşık yarım saat daha süren çatışma sonrasında kitle ağır ağır geriye çekilerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yaralanan ve fenalık geçiren birçok öğrenci ambulanslarla hastaneye kaldırıldı. □



KAZANMAK İÇİN ÖRGÜTLENMELİYİZ

13 Ocak, Perşembe... PTT işçileri eylemlerinin 8. gününde. Topkapı'da çadır kurarak işçiler, yoldan geçenlere "Bizler kadrolu arkadaşlarımızla aynı işi yapan taşeron işçileriz, işten atıldık, işimize geri dönmek, kadrolu olmak istiyoruz, bir yandan da PTT'nin özelleştirilerek kadrolu arkadaşlarımızın da gelecekte taşeron işçiler olmasını engellemek için taşeron işçi çalıştırılmasına son vermek için mücadelemizi yükseltmek, işçileri, emekçileri, duyarlı insanları aramızda görmek istiyoruz desteklerini bekliyoruz" diyorlar.

Kağıthane'den arkadaşları geliyor desteğe. Bir yandan destek için gelen arkadaşlar çayın demlenmesiyle meşgul, gelen ziyaretçilerle sıcak sohbetleri, sıcak çaylarıyla tatlandırmak için. Kağıthane'den personel çıkarılıp çıkarılmadığını soruyoruz, "İşten çıkarmaların olduğu günlerde bir bayan arkadaşımız işten çıkarılmış, arkadaşına kendi isteğiyle ayrılıyorum diye kağıt imzalatmışlar." diye cevaplıyorlar.

Ziyareti görüntülemek isterken, yanında fotoğraf çantası olan birisi bize burada ne oluyor diye soruyor, biz de PTT işçilerini eylemde olduklarını anlatıyoruz. Yerel bir gazetenin muhabiri olduğunu söylüyor ve o da fotoğraf çekmeye başlıyor.

İşçiler hemen her yere gidiyorlar eylemlerini duyurabilmek için. "Gittiğimiz, ulaşabildiğimiz her yerde taşeron PTT işçilerin sesini duyurmalıyız, taşeron sistemi teşhir etmeli, tüm işçilerin buna karşı mücadele etmesini sağlamalıyız, bugün biz işsizsek yarın milyonlar işsiz kalacak" diyorlar.

Bildiri bastırdıklarını anlatıyorlar konuştukları herkese, bildirileri ulaştırabildikleri kadar çok insana ulaştırmalarını da istiyorlar,

güçlenmek bu mücadeleyi kazanabilmek için. Bu hafta yapılacak eylemleri sıralıyorlar, katılımı ve neler yapabileceklerini tartışıyorlar; mücadelelerini yükseltecek bir örgütlenme yaratmak gerektiği üzerinde duruyorlar.

Bu hafta yapılacak eylemlere katılmak yolunda hem fikir olunuyor. Biz de Ayışığı Sanat Merkezi'nde Cumartesi günü saat 16.00'da yapılacak olan Şiir ve Emek adlı etkinliğe davet ediyoruz onları, gelip hem etkinliği izlesinler, hem taleplerini dile getirip bir PTT işçisinin yaşamını anlatsınlar diye. Mutlu oluyorlar bu davetten.

Kavganız Haklıdır Arkadaşlar

Sohbet sırasında postaneden çıkan bir esnaf "Hayırdır arkadaşlar, nedir burada durum, hele bir anlatın işten mi atıldınız siz?" diye soruyor. Esnafı yanıtlıyor arkadaşlar, esnaf hükümeti eleştiriyor, özelleştirmeleri eleştiriyor, "komünizm kötü diyorlar ya, bu hükümet ondan daha kötü, baksana şu hale insanlar işsiz, parasız, sokaktalar, halka zulüm yapılıyor açıkça." diye eleştiriyor... İşçiler hemen, komünizme ilişkin söylediklerine yöneliyorlar, sorunun yalnızca hükümet sorunu olmayıp, kapitalist sistemden kaynaklandığını, komünizmin, ne olduğunu anlatıyorlar. Onu eleştiriyorlar... Esnaf savunmaya geçiyor, "arkadaşlar ben sizin düşüncenizi bilmediğim için diyorum, hani böyle kötü diyorlar ya... Bakıyorum da hangi sistem, hangi yönetim bundan daha kötü olabilir ki, hangi düzende insanlar böyle yıllarca emek verdikleri yerde kapının önüne atılır..." bu şekilde sürüyor konuşma... Sonra "arkadaşlar gelip geçerken uğrayacağım, kavganız haklıdır, hakkınızı da almadan gitmeyin buradan... Yoksa belli ki, bütün insan-

ları sokağa atacak bu baştakiler, esnaf dükkan kapatıyor, kapatmayan da borç harç içinde... Kolaylıklar diliyorum arkadaşlar..." diyerek gidiyor.

Biraz sohbet ettikten sonra eylemlerde görüşmek üzere ayrılıyor Topkapı PTT işçilerinden.

Şimdi güzergahımız Sarıyer PTT. Orada bir PTT işçisi tek başına eylemde! Merdivenlerden inerken küçük bir portatif çadır gözüktüyor, yanında bir masa, bir defter kalem, bir de bank var. Burada tek başına bekliyor taşeron PTT işçisi, işine geri dönmek için... Gelenlerle sohbet ediyor, mücadelesini anlatıyor... Bir yandan da düşünüyor, nasıl yapmak lazım, işten atılan işçilerin bir araya gelmesi için nasıl bir yöntem izlemek gerek, diğer illerdeki arkadaşlarına nasıl ulaşılacak...

"Kiminle konuşsam buraya dönüyor konu..." diyor.. Günün nasıl geçirdiğini soruyoruz... Biraz yaşamını anlatıyor, sonra "Ama biliyor musunuz, ben balık hastasıyım, her hafta mutlaka bir kez olsun balık tutmaya giderdim, en büyük zevkim benim, şimdi onu yapamıyorum..." diyerek denize, balık tutmaya özlemini anlatıyor...

Eylemdeki günlük yaşamını da "Sabah işe başlama saatinde geliyorum, bu duvarın üstüne çıkıyorum pankartı ağaçla direğe bağlıyorum, sonra çadırımı açıyorum... İçerdeki arkadaşlar, çay ikram ediyor, ziyarete gelenlerle konuşarak, dağıtım giden, dönen arkadaşlara takılıyorum, şakalaşıyorum, birisi beş dakika geçti mi, hemen kolumu sıvayıp saate bakıyorum, 'Bu ne tembellik arkadaş, bu çalışmayla bu dağıtım bitmeee'z' diyorum, onlar da selamlaşıp gidiyorlar, dönünce de onlar bana takılıyor 'Ohooo, ö-



PTT İşçileri

öyle oturuyor musun sen hala, işsiz güçsüz adam işte yaaa, bi de biz çıkarken saate bakıyor' diye... Samimi söylemek gerekirse bazen sıkılıyorum, diyorum ki, 'Yahu ben işsizim, niye eşim işe giderken ben de onunla birlikte sabahın bir körü evden çıkıyorum ki, uyusam saat ona kadar, sonra balığa gitsem keyifli keyifli balığı tutsam...' Sonra kendime geliyorum tabii... Benim bir amacım hedefim var, işe nasıl geliyorsam, buraya da aynı saatte gelmem ve hep burada olmam lazım..."

Kendi mücadele yaşamına değiniyor biraz, 18-19 yaşlarında iken Paşabahçe direnişinde elinde kova-fırça afiş yaptığını anlatıyor.. "Sonra çalışmaya başladım, bir takım sorunlarım oldu, derken bıraktım eylemlere falan gitmeyi... Şimdi hadi bakalım ben eylemdeyim..." Bu kısmı biraz kendine özelleştirerek söylüyor... Konuşurken gene konu, diğer illerde atılan arkadaşlarıyla irtibat kurmaya geliyor... "Kendi örgütlülüğümüzü oluşturmamız şart, biz başka türlü böyle bekleriz sadece yoksa... Kendimiz oturup konuşacağız, tartışacağız, kavgamızı yapacağız, ama samimi olan, gerçekten emeğine sahip çıkmak isteyen arkadaşlarla bir eylem takvimi, bir program oluşturacağız.. Kazanmak için mutlaka bunu yapmak gerek" diyerek anlatıyor, sonra bunu tek tek işçilere anlatmanın, ikna etmenin bir arada hareket etmenin zorluklarını hatırlayıp, "İşimiz hiç kolay değil, çok zorlanacağız, çok emek harcamak gerek!" Ardından da ekliyor, "ama tek çözüm bu, yoksa bugün biz sokaktayız yarın hepimiz sokakta kalacağız..."

Deniz Gezmiş Burada!

Araçla dağıtımına çıkmış bir personel bizimle konuşmaya başlıyor.. Kapitalist sistemin yıkılamayacağına inanıyor, uzun uzun konuşuyor onunla PTT işçisi, sosyalist ülkelerden, Latin Amerika'daki iktidar mücadelelerinden örnekler veriyor... Devrimci önderlerin mücadeleyi nasıl başlattıklarını, onların işçi ve emekçilere kurtuluşlarının yolunu gösterdiklerini anlatıyor... Personel "Bir umut için yazık ama bu insanlara, Deniz Gezmiş mesela... Yazık değil mi, onun gibi bir çok insan öldü.. Ne değişti?" gibi bir şeyler söylüyor. Bu arada bir şeyler söylemek için personele yönelmeme kalmıyor, ayağa fırlıyor PTT işçisi, "Deniz Gezmiş, işte burada! Benim, başka yerde fabrikalarında direnişte olan işçilerin yolunu açan insandır, bu düzenin yıkılabileceğini anlatan, yolunu açan insandır... Onlar işçilerin, emekçilerin, emekçi halkların gerçek dostlarıdır. Bize emeğimizin karşılığını almamız gerektiğini anlatan insanlardır... Bugün bir yerlerde insanlar bir kav-

ga veriyorsa, insanlar direnişte eylemde olanlarla birlikte yola çıkıyorlarsa, onların yarattığı gelenek sayesinde!.."

PTT işçisi arkadaş da yoruluyor tartışmaktan, "Tamam arkadaşım, şu torba yasa da yürürlüğe girsin ben bekleyeceğim seni... o zaman da bir konuşalım bakalım, ne düşünüyorsun, neye karışıyorsun, neye karışmıyorsun..." diye bitiriyor konuşmayı..

Dağıtımdan gelen arkadaşları selamlayarak, biraz konuşup öyle geçiyorlar içeriye... Biraz sohbetten sonra ona da Ayışığı Sanat Merkezi'ndeki etkinliğe davet ediyoruz. Ben burada tekim, eylem de var, ama biz arkadaşlarla konuşalım da bir arkadaş gelsin derdimizi anlatsın orda diye yanıtıyor. Cumartesi görüşmek üzere diyerek ayrılıyor, PTT Sarıyer Şubesi'nden..

15 Ocak... Sarıyer PTT işletmesi önünde 12. gündür eylem yapan taşeron PTT işçisini desteklemek amacıyla sendikalardan, siyasi partilerden, devrimci kurumlardan, daha önce direnişlerde yer almış emekçiler, şu anda çalışmakta olan kadrolu ve taşeron PTT işçileri birlikte bir basın açıklaması düzenlendi.

Saat 14.00'de sloganlarla Sarıyer PTT işletmesi önüne geldiler. Topkapı'da eylemde olan PTT işçileri de oradaydı. 35 gün boyunca direnişte bulunan ve sonunda ödenmeyen ücretlerini alarak kazanımla sonlandıran Sapphire işçileri de "Direnen İşçiler Kazandılar/ Sapphire İşçileri" yazılı bir pankartla katıldılar.

İşten çıkarılan PTT işçileri işten çıkarılma süreçlerini anlattılar. Çalışanların kaderlerinin PTT işletmesindeki şef ve amirlerin iki dudağı arasında olduğunu ve işten çıkarılacaklarının tamamen buradaki kişilerin istemleriyle belirlendiğinin altını çizerek, "Bizler işimizi severek çalışıyoruz, insanca bir yaşam sürebileceğimiz bir ücret alacağımız, sabahları işe geldiğimizde 'Artık senin işine son verdik' diyecekler korkusuyla işe gelmek istemiyoruz" dediler.

20 Ocak Perşembe günü saat 12.00'de Sirkeci Büyük Postane önünde yapacakları basın açıklamasının duyurusu yapılarak bir süre PTT işçileriyle sohbet edildi. Daha sonra PTT işçileri Taksim, Ayışığı Sanat Merkezi'nde gerçekleştirilen Şiir ve Emek adlı etkinliği izlediler ve buradan direnişlerinin ve yapılacak basın açıklamasının duyurusunu yaparak destek beklediklerini belirttiler.

20 Ocak Perşembe... Saat 12.00'de Sirkeci Tramvay durağında toplanan PTT işçileri, "İşimizi Geri İstiyoruz - İşten Atılan PTT Taşeron İşçileri" yazılı pankartla Sirkeci Büyük Postane önüne kadar sloganlarla yürüdüler. Burada okunan basın metninde "PTT

işletmelerinde hayata geçirilen bu politikalar sadece taşeron işçileri etkilemiyor. PTT'nin A.Ş.'ye dönüştürülmesini ön gören yasada ve torba yasada yer alan uygulamalarla memur ve kadrolu işçi statüsündeki sınıf kardeşlerimizin iş güvenceleri de hedef alınmaktadır" denildi.

Artık Size PTT'de İş Yok!

PTT işçilerinin basın açıklamasını yaptıkları sırada İstanbul PTT İşletmeleri Genel Müdürü Osman Tural'ın bütçe görüşmeleri için binada toplantıda olduğunu öğrenen işçiler "Taşeron Çalışma Yasaklansın", "Taşeron İşçiler Kadroya Alınsın" sloganlarıyla taleplerini dile getirdiler. Yoldan geçenlerin bir kısmı PTT işçilerine sorular sorarken bir kısmı da bir süre durup alkış ve sloganlara eşlik ettiler. Basın açıklamasının ardından saat 13.00'e dek sürecek olan oturma eylemi için pankartlarını ve ellerindeki dövizleri yere bırakan PTT işçileri slogan ve alkışlara devam ettiler, bildirimlerini dağıttılar.

Bir süre sonra İstanbul PTT İşletmeleri Genel Müdürü Osman Tural, yanında yönetimden bir grup insanla oturma eylemi yapan işçilerin yanına geldi, "Kim var burada işten çıkarılan" diye sordu. İşten atılan Sarıyer ve Topkapı PTT işletmelerinden iki işçi Tural'a hiçbir bildirimde bulunulmadan kapı önüne konulduklarını aktardıklarında Osman Tural "Eee ne olmuş..?" gibi cevaplar vermeye başladı.. Bunun üzerine işçiler, "Bizler yıllardır orada çalışan işçileriz bizler işten çıkmak istediğimizde 15 gün önceden haber vermemiz istenirken, bir sabah geldiğimizde kendimizi kapının önünde buluyoruz" diyerek durumlarını özetlediler. Bunun üzerine Osman Tural bir iki adım geri çekilerek elini kaldırıp işçilere "Bundan sonra siz PTT'de iş bulamazsınız zaten" diyerek tehditte bulundu. Bunun üzerine işçiler ve onları destekleyenler "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz", "PTT İşçisi Köle Değildir", "İstanbul Uyuma Postacına Sahip Çık", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganları atarak durumu protesto ettiler.

Daha sonra PTT işçileri "Bizler işten atılan PTT taşeron işçileriyiz, işimize geri dönmek için direnişteyiz, işimize geri dönmek istediğimizi, taşeron çalışmanın yasaklanmasını istediğimizi dile getirmek için buraya geldik fakat genel müdür bizi tehdit etti" diyerek ajitasyonda bulunup bildiri dağıttılar. Bir süre kendilerini desteğe gelenlerle halay da çeken PTT işçileri saat 13.20'ye kadar oturma eylemini sürdürdüler.

İşçiler, "Bundan sonra da işimize geri dönünceye kadar, mücadelemizi kazanuncaya kadar eylemlerimizi sürdüreceğiz" diyerek eylem yerinden ayrıldılar.□

NEMTRANS İŞÇİLERİ YÜRÜYOR



Sendikalı oldukları için işten atılan Nemtrans işçileri, işlerine geri dönmek için Bursa Gemlik'ten İstanbul'a yürüdü.

12 Ocak Çarşamba günü Gemlik'te Nemtrans önünden yola çıkan işçiler, bir basın açıklaması yaparak yürüyüşe başladılar. Orhangazi İş Bankası önüne gelen işçiler, burada da bir basın açıklaması yaptılar. Emekçi halkın katılımıyla küçük bir mitinge dönüşen eylem sonrası işçiler, gece Halkevleri'nde konakladılar.

13 Ocak sabahı Yalova'ya gelen işçiler, burada da İş Bankası önünde basın açıklaması yapıp feribotla İstanbul'a geçtiler. İşçiler geceyi Nakliyat İş Sendikasında geçirdiler.

Saatler 09.30'u gösterirken Nakliyat-İş'ten Taksim yönüne "İş Bankası Şaşırma Sabrımızı Taşırma" sloganları ve pankartları ile yürüyen işçiler, geçtikleri her yerde halkın yoğun ilgisi ve desteği ile karşılaştı.

Saatler 10.30'da Beyoğlu'nda bulunan İş Bankası şubesi bir basın açıklaması yaptılar.

Yürüyüş boyunca sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Kahrolsun İşçi Sendika Düşmanlığı", "Yaşasın Nemtrans Direnişimiz", "Vur Vur İnlesin İş Bankası Dinlesin", "Yılgınlık Yok Direniş Var",

"Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları atıldı.

İstiklal Caddesi üzerinden Taksim Meydanı'ndaki Tramvay Durağı'na gelen işçilere DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK'in diğer sendikalarından temsilciler, ayrıca Devrimci İşçi Komiteleri (DİK), Devrimci İşçi Hareketi (DİH), Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) katıldılar. Konuşmaların ardından kitle oturma eylemine geçti. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu konuşmalar yaptılar.

Saatler 12.30'a gelirken, işçiler İş Bankası Pangaltı Şubesi önünde durdular ve "İşçi Düşmanı İş Bankası", "Nemtrans İşçisi Yalnız Değildir" sloganları ile protesto ettiler. Yol boyunca işyerlerinden sokaklara çıkan insanlar, araçları durduran halk alkışlarla destek oldu işçilere.

Pangaltı İş Bankası ve DİSK önünden geçen işçiler Şişli İş Bankası önünde durdular. İçerdeki çalışanlara seslenen işçiler "Bizler, İş Bankası'nın büyük ortağı olduğumuz Nemtrans'ta çalışan işçilerdik. İşten atıldık" diyerek çalışanları desteğe davet ettiler. Yürüyüşe devam eden işçiler Zincirlikuyu İş Bankası şubesi önünde de durarak protesto ettiler. Ve saatler 15.10'u gösterirken, işçiler Levent'teki İş Bankası Genel Merkezi önüne geldiler. "İşgal, Grev, Direniş" sloganları atan işçiler slogan ve halaylar çekerek beklemeye başladılar. Aynı zamanda polis de İş Bankası önünde kalkanlarla barikat kurup bekledi.

Sendika İş Bankası yönetimi ile görüşmek için haber yollandı. İş Bankası kulelerinden gelen haber ise "şu an ilgili yöneticilerin başka işi olduğu"ydı. İşçiler, "Yaşasın Nemtrans Direnişimiz" sloganları ile, "görüşme talepleri kabul edilene kadar" bekleyeceklerini söylediler ve İş Kuleleri önünde oturma eylemine başladılar. Bir taraftan konuşmalar yapıldı direniş süreci anlatıldı.

Akşam saatlerine kadar sürdü bekleyiş. Durumu değerlendiren işçiler 17 Ocak Pazartesi günü, İş Kuleleri önüne direniş çadırı kurmak üzere eylemi bitirdiler ve Gemlik'e döndüler.

Direniş Çadırı Kuruluyor

Bursa Gemlik'ten yürüyerek gelen Nemtrans işçileri Levent'teki İş Bankası Genel Merkezi önünde çadırlarını kurdular.

17 Ocak Pazartesi günü saat 13.00'de bir basın açıklaması yapan Nemtrans işçileri sendikal haklarını kazanıncaya kadar mücadele edeceklerini, eylemlerini sürdüreceklarini belirttiler.

"Sendikal Hakkımız Engellenemez!", "İşçi Düşmanı İş Bankası!", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak!", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!", "Direne Direne Kazanacağız!", "Yaşasın NEMTRANS Direnişimiz!", "Yaşasın Onurlu Direnişimiz!" sloganları atarak İş Bankası kuleleri önüne yürüdüler.

Basın açıklamasında Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu "Bizler yirmibeş gündür direniyoruz. İş Bankası bizleri görmezden gelerek, sendikalaşmayı da yok sayıyor. Bizler biliyoruz ki, İş Bankası Türkiye'nin en büyük kapitalistlerinden birisidir. Kriz döneminde bir çok kapitalist etkilenirken İş Bankası kararını yüzde 70 daha fazla arttırmıştır. Buradaki işçiler asgari ücretin biraz üzerinde bir maaş alıyorlar. Haftalık çalışmaları 90 saat olup, kölece çalışma koşullarında çalışmak zorunda kalan işçiler, sendikamızda örgütlenerek ve işyerinde çoğunluğu sağlayarak sendikalı olmuşlardır. Fakat sendikalı olma çoğunluğu Bakanlık tarafından kabul edilmesine rağmen İş Bankası bu kararı çiğneyerek sendikayı tanımamıştır. Bizler buradan İş Bankası yetkililerine soruyoruz? Yirmi yıldır açık olan bu NEMTRANS Lojistik, işçiler sendikalaştıktan sonra neden zarar ediyor? Neden kapatılacağı söyleniyor bize? Bizler buradan ilan ediyoruz ki, sendikal hakkımıza sahip olana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

Ardından işçiler halaylar çekerek, oturma eylemine başladılar. Nemtrans işçileri gündüz mesai saatlerinde İş Bankası binası önünde bekleyecek, mesai saati dışında ise çadırlarında direnişlerine devam edecekler. □

TUNUS HALK DEV

Tunus'ta yaşananlar biliniyor. Meydana gelen alt-üst oluşun bir devrim olduğu konusunda herkes hemfikir. Ancak "devrim" kavramı gerçeği tam, nesnel ve aslına uygun olarak yansıtmakta yetersiz kalıyor. Devrimin bir "halk" devrimi olduğu gerçeği mutlaka vurgulanmalı.

Tunus devrimi bir "halk" devrimidir. Çünkü Tunus'ta olan biten, Tunus halkının kendi istemleri için, kendi yaşam koşulları nedeniyle, çekilmez hale gelen yaşam koşullarını değiştirmek amacıyla, hemen hemen hiçbir politik grubun önderliği olmadan, kendiliğinden harekete geçtiği ve sonuçta hükümeti yıktığı bir halk ayaklanması idi. Bu bir devrimdi çünkü mevcut toplumsal sistemi, toplumsal ilişkileri temellerinden sarsan ve değiştiren bir etki yarattı.

Tunus halk devrimi, halkın politik ve ekonomik iktidarı eline geçirmesiyle, yani zaferle taçlanacak mı? Bu satırlar yazıldığı sırada devrim sürüyor, halk kitleleri halen sokakta eylemlerine devam ediyorlardı. Tunus işçi sınıfı, şimdilik sendikaların kararlarıyla devrimin zaferinin burjuvalar tarafından çalınmasına karşı koyuyor.

Tunus'ta sömürücü sınıfı temsil eden devlet başkanının kaçması, hükümetin düşmesi sömürücü sınıfın yenildiği, inisiyatifin işçi sınıfı ile halk kitlelerinin eline geçtiği anlamına gelir. Sömürücü sınıf yenilmiştir ama henüz teslim olmamıştır. İşçi sınıfı yenmiştir ama elde ettiği üstünlüğü ekonomik ve politik iktidarı ele geçirerek bir zaferle henüz taçlandırmış değil.

Buna karşılık, yenilmesine rağmen henüz teslim olmayan sömürücü sınıfın devrimi iğdiş etme, iktidarı emekçi sınıflara kaptırmadan yenilgiyi emekçi sınıflara verilecek ufak-tefek tavizlerle kapatma çabalarının sürdüğünü görüyoruz. Sömürücü sınıf bu çabalarında başarılı olacak mı; emekçi sınıfları yine aldatabilecek mi? Bu sorunun yanıtı artık tamamen işçi sınıfının ve onun politik öncüsünün pratik örgütlülüğüne, hazırlığına, devrimci uyanıklığına, işçi sınıfının bağımsız sınıf çıkarlarını koruma bilincine bağlıdır.

Halkların Değişim İstemi Güçlüdür

Tunus halk devrimi, dünyadaki gelişmeleri ve gelişmelerin yönünü doğru okuyamayanlar için tam bir sürpriz oldu. Böyleleri için bu "beklenmedik" bir olaydı. İşsiz bir üniversite mezununun kendini yakmasının büyük bir halk ayaklanmasının fitilini ateşleyeceğini elbette kimse kestiremezdi.

O bakımdan önemli olan hangi olayın, ne zaman, nerede bir devrime yol açacağını önceden kestirmek değil. Önceden bilinemeyecek, kestirilemeyecek olgular hakkında tahminlerde bulunarak "falcılık yapmak" işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıfların politik öncülerinin işi olamaz zaten.

Önemli olan şey, hareketin genel yönünü saptamak ve bunu bir kez saptadıktan sonra devrime tüm yönlerden hazırlanmaktır. Başka bir ifadeyle "atın dört ayağını da nallamak"tır. Tunus halk devrimi, birazdan göreceğimiz gibi, işçi sınıfının politik öncülerinin böyle bir hazırlıktan oldukça uzak olduğunu gösteriyor.

Şimdi soru şudur: Dünya çapında hareketin genel gidiş yönü nedir? Aslında bu konuda "yeni" bir şey söylemenin anlamı yoktur. NATO, yaklaşık bundan on yıl önce yüzyılımızın "ayaklanmalar yüzyılı" olacağını zaten itiraf etmişti. IMF Başkanı ise, kapitalist ekonomilerin sosyal patlamalara yol açacağını yine yıllar önce söylemişti.

Leninist Parti, çağımızın kapitalizmden komünizme geçiş çağı olduğunu, bilimsel çözümlere ve somut olgulara dayanarak kanıtlamıştı. Emekçi sınıflar, kapitalizmin kendilerini yaşamdan kovmasına, tüm yaşam ve geçim araçlarını ellerinden almasına sessizce katlanmayacaktı. Aslında NATO'nun olsun, IMF Başkanı'nın olsun çıkış noktaları da buydu.

Şimdi karşımıza çıkan olgu, teorik olarak öngörülen şeyin yaşamın içinde ete kemiğe bürünmesinden başka bir şey değil. Başta işçi sınıfı ve emekçi kitleler olmak üzere, ezilen, sömürülen halklar yaşamlarında ciddi, köklü bir değişim istiyorlar ve bu isteklerini şimdi dünyanın her yerinde eylemlerle, ayaklanmalarla, isyanlarla ortaya koyuyorlar.

Devrime hazırlanmanın birinci koşulu, devrim ortaya çıktığında ve sömürücü sınıfların temsilcileri canlarını kurtarmak için kaçmaya başladıkları anda yönetimi eline alacak Geçici Devrim Hükümeti konusunda hazırlıklı olmaktır. İkinci koşulu ise mücadele-ayaklanma-iktidar organları olmaya hazır komite ve konseyleri devrim ortaya çıkmadan çok önce hazırlamış olmaktır.

DEVİRİMİ DERSLERİ

İşçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflardaki değişim istemi çok güçlüdür. Sömürülenler kitlesi, sefalet ve açlığa, ekonomik yıkıma artık daha fazla katlanmak istemiyorlar. Dün Yunanistan'da ve dünyanın daha pek çok ülkesinde görülen kitle ayaklanmalarının, çıkış biçimleri, görünürdeki nedenler farklı farklı olsa da temelleri ortaktır. Bu temel emek-sermaye çelişkisidir. Günlük dille söylersek, kapitalist sömürüye, kapitalizmin yıkıcı sonuçlarına; kapitalizmin kendisine başkaldırır.

Burjuva basının "diktatörler titriyor" diye başlık atmasının nedeni halklardaki bu değişim isteminin gücünün farkında olmasıdır. Evet, gerçekten de gerici Arap ülkelerinin diktatörleri Tunus Halk Devrimiyle birlikte tir tir titremeye başladılar. Arap ulusunun emekçi halkları daha fazla sefalet ve sömürüye artık daha fazla katlanmak istemediklerini ve katlanmayacaklarını şimdi ayaklanmalar ve isyanlarla ortaya koyuyorlar.

Ama sorunu gerici Arap devletlerindeki diktatörlerle sınırlamak gerçeği bilerek çarpıtmaktır. Gerçek şu ki, emperyalist-kapitalist dünyanın tüm efendilerini büyük bir korku sarmış durumda. Bu korkunun nedeni artık biliniyor. Emekçi sınıflar, sömürülenler, ezilenler, gençlik dünyanın her yerinde en ufak bir bahaneyi genel bir bahaneye dönüştürerek kapitalizme karşı ayaklanıyorlar.

Devrime Hazırlanmak

Emekçi sınıfların ve ezilen halkaların güçlü bir değişim isteğine sahip olduğunu, sömürücü toplumsal düzene karşı en küçük bir bahaneyi genel bir bahaneye çevirerek ayaklanma eğiliminde olduklarını; dolayısıyla devrimlerin bundan böyle güncel pratik-politika sorunu olarak ele alınmaları gerektiğini tespit etmek ve görmek önemlidir.

Fakat en az bunun kadar, hatta bundan daha önemlisi devrime hazırlanmaktır. Tunus Halk Devrimi, bize bu konudaki hazırlıksızlığın pahalıya patladığını, zaferin işçi sınıfının avuçlarının elinden kayıp gitmesine neden olabileceğini bir kez daha gösterdi.

Devrim güncel pratik-politika meselesi haline gelince komünist partinin birinci görevi devrime hazırlanmak olur.

Böyle bir hazırlığı zamanında yerine getirmeyen bir parti ayaklanma ortaya çıktuktan sonra olayların arkasından sürüklenir ve devrimde hiçbir varlık gösteremez. Tunus İşçileri Komünist Partisi sözcüsü, kendisiyle yapılan bir söyleşide devrime hazırlıksız yakalanan partisinin içler acısı durumunu farkında olmadan şu sözlerle ortaya koyuyor:

"Biz halkın isyanına sebep olan sorunların çözülmesinde ısrarlıyız. Halk bunca yıl sabrettikten sonra işsizliğe, hayat pahalılığına, yolsuzluğa, özgürlüksüzlüğe karşı isyan etti. Sadece vaat yetmez, somut adımlar gerekiyor. Emekçilerin insanca yaşayabilecekleri bir gelir, yeni iş alanlarının açılması, demokratik özgürlüklerin tanınması atılması gereken ilk adımlardır. Bunu ise, ancak halkın baskısı, denetimi gerçekleştirebilir. Bu nedenle biz, halkın ve gençliğin komiteler, konseyler şeklinde örgütlenmesini, taleplerini formüle ederek mücadeleyi sonuna kadar götürmesini öneriyoruz"

Baştan söyleyelim, buradaki amacımız Tunus İşçileri Komünist Partisi'ni eleştirmek değil. Ama bu partinin devrim ve ayaklanma karşısında içine düştüğü durum başka ülkelerin komünist partileri için derslerle doludur. Bu derslerin başında şu olgu geliyor: Bir komünist parti, kendini bir "aşırı muhalefet partisi" olmaya değil, -bu nokta bizim oportünistlerimizi yakından ilgilendirir- politik ve ekonomik iktidarı ele geçirmeye hazırlanmalıdır.

Tunus İşçileri Komünist Partisi, belli ki, kendini "aşırı muhalefet partisi" olmaya hazırlamış. Bu yüzden halk ayaklanması ortaya çıktığı halde ve sömürücü sınıfların temsilcisi devlet başkanı kaçtığı halde hala bir "aşırı muhalefet partisi" gibi davranmaya devam ediyor. İktidarı ele geçirmek, işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleleri devlet kurumlarını parçalamaya çağırmak, büyük üretim araçlarına el koyarak kitlelerin yaşamında derhal bir iyileştirme yapacak girişimlerde bulunmak aklının ucuna dahi gelmiyor.

Devrime hazırlanmanın birinci koşulu, devrim ortaya çıktığında ve sömürücü sınıfların temsilcileri canlarını kurtarmak için kaçmaya başladıkları anda yönetimi eline alacak Geçici Devrim Hükümeti konusunda hazırlıklı olmaktır. İkinci koşulu ise mücadele-ayaklanma-iktidar organları olmaya hazır komite ve konseyleri devrim ortaya çıkmadan çok önce hazırlamış olmaktır.

Tunus Halk Devrimi, bu temel, can alıcı konularda hazırlıklı olmamanın faturasını belki de kazanılmış zaferin avuçların içinden kayıp gitmesiyle ödeyecektir. Bunun belirtilerini görüyoruz. Devlet başkanı kaçmış, hükümeti dağılmış, ordu ve polisi bir fiskeyle dağılacak durumda, buna karşılık halk kitleleri her türlü kahramanca girişime hazır iken yapılması gereken şey burjuva diktatörlüğü parçalamak, yok etmek için işçi sınıfı ve diğer emekçileri, halk kitlelerini ordu, polis ve diğer devlet kurumlarına karşı kapsamlı askeri saldırılarda bulunmaya çağırılmaktadır.

Fakat bu çağrıyı yapacak olanın her şeyden önce kendisinin iktidarı ele almaya hazır, ne yapacağını bilen, gerekli iktidar organları konusunda hazırlıklı olması lazım gelir. Geçici Devrim Hükümeti, komite ve konseyler bunların başında gelir. Tam da bu nedenle bu yaşamsal konuların ele alınması ayaklanma ve devrimin patlak vereceği ana bırakılmaz.

Dünya emekçi halklarında değişim istemi çok güçlüdür. Bunların başında ise Türkiye ve Kürdistan geliyor. İki ülkenin işçi sınıfı ve emekçi halkları değişim istemlerini sürekli eylem halinde bulunarak ortaya koyuyorlar. Türkiye ve Kürdistan'da devrimin güncel olmadığını söyleyebilmek için iflah olmaz bir sosyal reformist ya da oportünist olmak gerekiyor. Türkiye ve Kürdistan'da devrim günceldir, pratik-politika meselesidir.

Öyleyse devrimin temel sorunları konusunda hazırlıklı olmak artık her şeyden önemli hale gelmiştir. Belki de Tunus Halk Devriminin en büyük, en önemli dersi budur. □

BU TOPRAKLARDA GÖZÜMÜZ VAR, DERİNLİKLERİNDE KAYBOLMAK İÇİN...



Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, ölümünün 4. yılında silahlı saldırıya uğradığı gazete binası önünde düzenlenen törenle anıldı. Agos gazetesi önünde toplanan binlerce kişi, Dink için yürüyüş yaptı.

Taksim Tramvay Durağında toplanmalarla başlayan yürüyüş kolu, yol boyunca katılanlarla uzadı. “Hrant Dink’i Unutmayacağız”, “Katilleri Affetmeyeceğiz” sloganlarının giderek gürleştiği yürüyüş “Unutmayacağız”, “Affetmeyeceğiz” pankartlarının ardında binlerce insanın katılımıyla Agos Gazetesi önüne dek devam etti.

Ellerinde dövizlerle ilerleyen insan seli yol boyunca “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Öldür Diyenler Yargılsın”, “Hrant İçin Adalet İçin” “Faşistler Vuruyor, AKP Koruyor”, “Faşizme Karşı Silah Başına”, “Faşist Devlet Hesap Verecek”, “Faşizme İnat Kardeşimsin Hrant”, “Hrant’ın Katili Faşist Devlettir”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Hepimiz Hrant’ız Hepimiz Ermeni’yiz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Öldür Diyenler Yargılsın”, “Susma Haykır, Halklar Kardeşdir” sloganları atıldı.

Şişli yönünden gelen gruplarla Agos Gazetesi önünde binlerce kişi bir araya gelerek devletin katliamlarını lanetledi.

Saatler 16.00’ya geldiğinde Rakel Dink gazeteden aşağı inerek eşinin 4 yıl önce katledildiği yere giderek karanfil bıraktı ve bu sırada saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunda “Hrant Dink dostları, arkadaşları, işte Hrant bizlerin arasında” diyerek Hrant Dink’in anısını anlattığı ses kaydı dinletildi. Ses kaydında Hrant Dink diyor ki, “Bu top-

raklarda gözünüz var’ diyorlar. Var evet, bu topraklarda gözümüz var... Ama alıp gitmek için değil... Derinliklerinde kaybolup gidebilmek için...” Bu sözlerin ardından gür sloganlar, ısıklık ve alkışlar yükseldi.

Abdi İpekçi’nin kızı Nükhet İpekçi Agos Gazetesi’nin camından çıkarak kalabalığa seslendi. Büyük bir aile olarak Hrant Dink için dördüncü kez aynı yerde toplandıklarını ifade eden Nükhet İpekçi, artık her yıl gazete önüne gelen insanlarla bir anlamda akraba olduklarını söyledi. “Kardeşimiz Rakel Dink’in dediği gibi, bizi acularla akraba ettiler” diyen İpekçi, “Böyle anma günlerinde bazen asıl konudan uzağa savruluyoruz. Direnişi simgeleyen sözlerimiz, mahkeme kapılarına gelince, dışarıda kalıyor” diye konuştu. Törene katılan sanatçılar da söz alarak Hrant Dink’i anarak katillerinin bulunması gerektiğini dile getirdiler. Hrant Dink’in katillerinin belli olduğunu ifade eden BDP Milletvekili Akın Birdal da, “Hala Trabzon İl Jandarma Alay Komutanı Ali Öz, yada TİB Başkanı Ramazan Akyürek eğer elini kolunu sallayarak dolaşıyorsa bu gün Hrant adına özür dilemenin hiçbir anlamı kalmıyor” diyerek düşüncelerini ifade etti.

Anma töreninin sonunda akşam saat 19.00’da Taksim Meydanı’ndan Galatasaray’a yapılacak Meşaleli Yürüyüş’ün duyurusu ve 7 Şubat 2011’de Beşiktaş’ta saat 10.00’da yapılacak olan 16. duruşmaya katılım için çağrı yapılarak anma sona erdi. Binlerce kişi yine sloganlar atarak alandan uzaklaştı.

İstiklal Meşalelerle Aydınlandı

Saat 19.00’da Taksim Meydanı’ndan Galatasaray Lisesi’ne yapılacak olan eyleme yine binlerce insan katıldı. Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan kitle, “Hrant Hesabını Soracağız” pankartı açtı ve yürüyüş boyunca “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Faşizme İnat Kardeşim Hrant”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız” gibi sloganlar attı. Elleriyle Hrant Dink’in resimleri, meşaleler ve dövizlerle yürüyen kit-

le içinde Mücadele Birliği Platformu da “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Hrant’ın Katili Faşist Devlettir” dövizleriyle yerini aldı.

Kitle Galatasaray Lisesi’ne gelindiğinde, Ermenice yapılan açıklamadan sonra şair Ruhan Mavruk Türkçe açıklamayı okudu. “Katil kim? Uğur Kaymaz’ı yaşından fazla kurşunla, Ceylan Önkol’u sahibinin bir türlü bulunamadığı havan topuyla, Metin Göktepe, Engin Cember, Alaattin Karadağ, Aydın Erdem, Şerzan Kurt ve daha niceğini polis şiddeti ve işkenceyle katleden, binlercesini gözaltında kaybeden devlet ve devletin paramiliter güçleriydi. ‘Bir gece ansızın gelebiliriz’ ve ‘Hrant Dink bundan sonra bütün öfkemizin ve nefretimizin hedefidir, hedefimizdir’ diye Agos Gazetesi önüne gelen, gözlerini kan, nefret ve intikam bürümüş grup bizlere hiç yabancı değildi. Biz onları Sivas’tan, Maraş’tan, Beyazıt Meydanı’ndan tanıyorduk. Ve işte yine orada, Agos gazetesi önünde idiler. Tarih 19 Ocak 2007’yi gösterdiğinde senaryoya TC devletinin tornasından çıkmış olan 17 yaşındaki o tetikçi girdi ve Türkiye sol tarihinde yapılan bütün katliamlarda olduğu gibi Hrant’ı korkakça arkasından vurdu. Dönemin emniyet müdürü Celalettin Cerah, olayın siyasi ve örgütlü bir boyutunun olmadığı, ‘basit milliyetçi duygularla işlenmiş bir cinayet’ olduğunu söylüyordu. Doğru, basittir, tarihleri kan ve tarihleri katliam ve soykırım olanlar için bu cinayet basittir. Bu katliamların gerçek failleri, sözümüz size; bu ırkçı, katliamcı düzeniniz bizi ezip geçemedi; bizi aynılaştıramadı; biz farklılıklarımızla, biz anadillerimizle, biz kültürlerimizle varız ve buradayız. Derdimiz kendi tornamızdan çıkardığımız o tetikçi değil, sizsiniz! Sizin o zorbalıklar üreten düzeninizi yıkıp o potansiyel tetikçilerden birer insan yaratmaya kararlıyız!” dedi.

Açıklamanın ardından Grup Emeğe Ezgi, Dile Yaman parçasını Hrant için söyledi ve ardından Grup Bandista kendi tarzıyla enstrümantal iki parça çaldıktan sonra eylem sloganlarla sona erdi. □



SİRELİ YEĞPAYRIS HRANT!



19 Ocak 2007'de faşist devlet tarafından katledilen Agos Gazetesi genel yayın yönetmeni Hrant Dink'in katledilişinin 4. yılı sebebiyle Ankara'da devrimci, demokrat ve yurtsever örgütler bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 17.30'da Ziya Gökalp Caddesi SSK İşhanı önünde toplanan gruplar, Yüksel Caddesi'ne yürüdü. Yüksel Caddesi'ne gelen

kitle, polis barikatıyla karşılaştı. Adalet Bakanlığı önüne yürümeye çalışan kitleyi durduran polis ile eylem komitesi arasındaki görüşmeler yaklaşık bir saat sürdü. Bir saatin sonunda, Hrant Dink anması için yapılacak ikinci eylemle birinci eylemin kesişmesini istemeyen kolluk kuvvetleri barikatı açtılar. Barikatın açılmasının ardından yaklaşık 1500 kişilik kitle, Karanfil Sokak istikametinden Güvenpark'a oradan da Adalet Bakanlığı önüne yürüdü.

Yürüyüş boyunca "Katil Devlet Hesap Verecek!", "Faşizme İnat Kardeşimsin Hrant!", "Hepimiz Hrantız!, Hepimiz Ermeniyiz!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" gibi sloganlar atıldı. Adalet Bakanlığı önüne gelindiğinde, bakanlığın önüne siyah çelenk ve altı delik bir ayakkabı bırakıldı.

Çelenk bırakılmasının ardından basın açıklaması Ermenice, Türkçe ve Kürtçe okundu, açıklama şu sözlerle sona erdi "... Emperyalist, kapitalist, sömürgeci saldırganlıklara, ırkçılığa inat bu topraklarda da ezeni-ezileni, sömüreni-sömürüleni olmayan, ulusların ve dillerin tam hak eşitliği içinde yaşadığı, sınıfsız, sömürsüz, eşit ve özgür bir ülkeyi mutlaka yaratacağız. Yaşasın Halkların Eşit ve Özgür Gönüllü Birliği. Biji Biratiya Gelan. Ceyne Asterun Yeğpay Rütynun" Açıklamanın ardından kitle YKM önüne kadar yürüdü ve oradan da dağıldı.

Mücadele Birliği Platformu/Ankara

TUTUKLAMALARA KARŞI BASIN AÇIKLAMASI

Son dönemde Ankara'da tamamen keyfi bir şekilde gözaltına alınan ve 23 Ocak günü tutuklanıp, Sincan F Tipi'ne gönderilen aralarında bir Mücadele Birliği okurununda bulunduğu 5 devrimci, demokrat ve yurtsever üniversite öğrencisiyle dayanışma amacıyla 24 Ocak Pazartesi günü, saat 18:00'de Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması yapıldı.

Demokratik Haklar Federasyonu, Gençlik Federasyonu, Mücadele Birliği Platformu ve Yeni Demokrat Gençlik'in düzenlediği ve diğer kurumların destek verdiği açıklamada şunlara değinildi: "Üniversitelerdeki polis, ÖGB ve YÖK üçgeninde son süreçlerde tırmandırılan devlet terörü devam ediyor. Ankara'da 20 Ocak Perşembe günü Demetevler Parkı'nda bir araya gelen üniversite öğrencisi A. Haydar Yıldız, Yusufcan Yıldırım, Uğurcan Soybelli, Didem Ezgi Serap ve Rıdvan Akbaş Terörle Mücadele Şubesi polislerince gözaltına alındılar. 3 gün boyunca keyfi gerekçelerle gözaltında tutulan arkadaşlarımız çıkarıldıkları mahkemece 'Örgüt üyesi olmak ve örgüt propagandası yapmak' suçlarıyla tutuklanarak Sincan F tipi Hapishanesine götürüldüler.

Faşist devlet üniversitelerde 'karşıt görüşlü öğrenciler' kavga edecek istihbaratımız var yalanlarıyla arkadaşlarımızı gözaltına almıştır. Polis hiçbir delil ve 'suç' bulamayınca gözaltına aldığı kişilerin evlerine ve yurtlarına baskınlar düzenlemiş ve gözaltına aldığı kişileri tutuklamak için 'suç ve suç delili' icat etmiştir. Yapılan ev ve yurt baskınlarında ele geçirdikleri gazete, dergi, kitap gibi

herkesin her an bulabileceği yayınları yasa dışı ilan etmekten geri durmayarak kendi hukukunu, adaletini ne zaman ve nasıl kullandığını bir kez daha kanıtlamıştır... Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz! Kahrolsun Faşizm, yaşasın mücadelemiz! Tutuklananlar serbest bırakılsın."

Basın açıklamasının ardından kitle dağıldı.

Mücadele Birliği Platformu / Ankara



“SEYRETSİN BAKALIM!”

Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan 4 arkadaşlarının geri alınması için eylem yapan 98 Bericap işçisi, işyerleri önünde mücadelelerini sürdürüyor. 19. günlerinde işyeri önünde destek için gelenlerle birlikte slogan atarak taleplerini dile getiriyorlar. Sloganların, alkışların ardından garip bir ses yükseliyor. Bu sesin ne olduğunu anlamaya çalışırken, sohbet ettiğimiz Bericap işçileri, “Arkadaşımız tepkimi zile getirmek için vuvuzela çalıyor. Arkadaşın yönettiği yer yönetimin olduğu bölüm, patron oradan bizi izleyip duruyor” diyorlar. Bir başka işçi “Seyretsin bakalım şimdilik camdan” diye ekliyor.

Bericap işçilerini ziyarete gelen Tekel işçisi, çadırlarını soruyor. İşçilerin fabrikaya giren yolun başında kurdukları çadırlar için araçların giriş çıkışına engel oluyor diye şikayet gelmiş. Sendika da polisle, yetkililerle tartışma yaşamamak için “Gerekirse başka bir çözüm üretiriz” diyerek çadırı kaldırılmasını istemiş. İşçiler de zaten akşamları gidiyoruz, burada kalmıyoruz, çadırı da kaldırmak zorunda kalıyoruz düşünceyle kabul etmişler. “Peki yağmur yağarsa?” diyoruz. İşçiler “Biz şanslıyız, bugünlerde hava çok güzel, yağmur yağarsa da kurarız o zaman çadırımızı, sendika da karavan ayarlamayı düşünüyor” diyerek cevaplıyorlar.

Eylem üzerine konuşurken işçilerden biri “Tuhaf bir durum var bence burada biliyor musunuz? İşçiler işçi sınıfıyla karşı karşıya” diyor. Niçin böyle düşündüğünü soruyoruz. “Eee..biz buradayız, insanca çalışma koşulları için, sendikali olabilmek için, onlara bunu anlatmaya çalışıyoruz. Yılların emeğini vermiş insanlar var burada, orada taşeron işçi gözünü açmadan çalışıyor. Üstelik işi de bilmiyorlar, onlara anlatmaya çalışıyoruz, karşı karşıya geldik çalışan arkadaşlarla... Öyle oldu yani.. Şimdi biz buradayız, birlikte çalıştığımız arkadaşlarımız içeride... Sanki farklı yerlerden, farklı konumlardan insanlarız, daha doğrusu işveren bu hale getirmiş oldu... Anlatmaya çalıştık arkadaşlara olmadı..”

Bir başka işçi giriyor söze “İşveren böyle olsun diye uğraşılıyor zaten. Şimdi oradaki işçilere sendikali olmayın, onlara uymayın, işsiz kalırsınız diye işliyordur. Bundan sonra böyle olacak her yerde, sendikali olayım, hakkımı isteyeyim dedin mi, hemen araya farklar konmaya başlıyor. Bakma biz burada 120-130 kişi çalıştık ama şimdi işverenler daha da bölüyor fabrikaları, parça parça işliyor hammaddesini, 30 kişi bir yerde 50 kişi bir yerde, kiminin ücreti çok, kiminin servisi var.. böyle ayrılık yaratıyor ki, işçiler bir arada olamasınlar, birbirlerine farklı gözle baksınlar diye.”

Çalışanlarla direnişte olanların karşı karşıya geldiğini düşünen işçi, “Ama baksana kaç senelik emekleri var insanların?” diye cevaplıyor

arkadaşını. Bir başkası da “Burada direnişte olan arkadaşlar en eski çalışan, en kalifiye eleman, onların verdiği emeği düşününce arkadaş üzüliyoruz içerideki arkadaşların yanımızda olmayışına” diyor. Derken soru-cevap şekline dönüşür sohbet:

Mücadele Birliği: Kalifiye elamanlar direnişteyse nasıl yürütüyorlar işleri?

-Daha yeni arkadaşlara veriyorlar işi, taşeron işçi getirdiler Dilovası'ndan, onlar yapmaya çalışıyor, yapabildikleri kadar işte... Bir zaman işleri aksar, mallar eksik çıkar, hatalı çıkar, işler şimdi az sayılır, bundan sonra başlayacak buranın iş yoğunluğu, o zaman da nasıl yaparlar bilemem artık. Ama taşeronla devam edecekseler zor, çok sorun yaşar firma...

Mücadele Birliği: Merkezi Almanya'da Bericap'ın, bunun direnişe etkisi nasıl olur sizce? UPS'de sorun hala çözülmedi biliyorsunuz?

-Biz bu yönüyle düşünmedik hiç aslında... UPS çok büyük bir firmaymış... Aslında iyi dayandılar UPS işçileri kaç gün oldu onların?

Mücadele Birliği: Neredeyse 250 gün olacak... Bugünlerde çözümlenmesini bekliyorlar. TÜMTİS gerçekten çok büyük destek oldu işçilere, uluslararası boyutta çaba harcadılar. Sizin sendikal durumunuz nasıl?

“Sendikali olmak eşittir işten atılmak... Sendikali olmak gerekiyor... Çalışanın en temel hakkı gel gör ki, bu memlekette işinden olmak demek işte...” diye cevaplıyor işçilerden biri. Bir diğeri sendikal çalışmalarını anlatıyor.

-Sendika çalışmaya başlayınca tepkiler başladı zaten, 2009'da başladı burada sendikaların çalışmaları, o zaman güçlü bir destek verdi sendika, atılan işçiler tekrar işbaşı yaptı. Ama tekrar başladık işte bugün 19 gün oldu. Sendika yemek sorunumuzu çözdü. Şimdi havalar da iyi bir zorluk yaşamıyoruz. 98 kişiyiz, sendikali olmak en temel hakkımız, biz de sendikali olarak işimize devam etmek istiyoruz. Sendika da bu şartı öne sürecek görüşmelerde. Bu taşeron sistemi tüm çalışanları etkiliyor, işte bizde de başladılar. Dilovası'ndan gelen işçiler çalışıyor şimdi...

Mücadele Birliği: Önce dört kişi işten çıkarılmıştı, siz destek amacıyla kendiniz iş bıraktınız değil mi?

-Bizim arkadaşlarımızı işten çıkarınca, işe geri alınmalarını sağlamak için bir günlük iş bırakma eylemi yaptık, sonra 98'imizi de çeşitli sebeplerle işten çıkardılar... Maksat sendika girmesin, işçiler hakkını aramasın. Üzerimizdeki baskı sürekli artıyordu.

-Burada servis var, benim yerim uzak, yol parası alıyordum, bir baktım yol paramı kesmişler maaşımdan, param eksik dedim, yol paramı vermeyeceğiz artık dediler sadece, sendikali olunca vermek zorunda kaldılar, bu ay da paramı eksik yatırmışlar gene.

Mücadele Birliği: Burada çalışma sistemi nasıl, kaç saat çalışıyordunuz?

-Biz vardiyalı çalışıyoruz, bizi zorlayan bir sebep de bu oldu, vardiyalarda değişiklik yapıldı keyfi olarak, çok problem yaşadık, izinler konusunda sorun yaşadık. Bir bayan arkadaş vardı mesela mazeret izni istemiş bayan arkadaş, şef de tamam demiş, iki gün mazeret izni, ertesi gün de kendi izin günü, sonra işe geliyor, 3 gündür işe gelmedin, senin iş akdin fesholdü diyorlar arkadaşına. Şaşırıyor tabii, elinden bir şey gelmiyor 3 gün işe gelmemiş oluyor ya... Keyfi uygulama işte...

Mücadele Birliği: Kaç bayan arkadaşınız var? Direnişte olan arkadaşlarla konuşsak...

-Var 20 kişi falan herhalde... Tam sayısını bilmiyorum da.. Bir tanesi bizim eski arkadaşların eşi zaten, onların yanına gidelim de... Benim tanıdıklarım birkaç kişi onlarla konuşun siz...

Mücadele Birliği: Yemeğiniz geldi, siz yemeklerini alın, sonra konuşalım...

-Eee.. tamam işte, hadi siz de yemek alın... Konuşuruz gene bayan arkadaşlarla...

Mücadele Birliği: Afiyet olsun, ziyarete gelmiş olan arkadaşlarla sohbet edeyim biraz.. Sonra konuşuruz yine...

Yemek sırasında ziyarete gelenlerle sohbet ettik ayaküstü, Bericap işçileri, yemek yemiyorunuz, çayımızı için bari diyorlar.

Tekel işçisi, “Hani çay? Nerede yapıyorsunuz siz çayı?” diye sorunca arabayı gösteriyorlar... “Çaysız olmuyor böyle beklerken biz de böyle çözdük olayı” diyorlar. Yemek sonrası sohbet sürerken işçilerden birkaçı ‘bakın bayan arkadaşlar bu tarafta çok ayrı ayrı olduk gelin onlarla da konuşmuş olursunuz’ diyerek yönlendiriyor bizi.

Biraz çekingen, konuşurken duraksıyorlar, birbirlerine bakıyorlar, sonra kadın işçilerden birisi,

“Arkadaşlar sıkılıyorlar, biraz garipsiyorlar burada oluşlarını, biraz da sorular sıkıyor onları, ben anlatayım sormak isteğiniz bir şey varsa” diyor.

Mücadele Birliği: Evet, çok çekingen davranıyorlar, soru sormuyorum o yüzden, aslında, çalışan kadın işten çıkarılınca, direnişe başlayınca ne düşünür, ne hisseder, yaşamında nasıl bir değişiklik olur bunları sormak isterdim... Erkek arkadaşlarla bile çok az konuşuyorlar, genel olarak da böyle midir?

-Evet, erkek arkadaşlarla çok fazla konuşmaları yok birkaç kişinin dışında, zaten sayımız az 22 kişi çalışıyorduk, bir de farklı bölümlerde çalışanlar pek birbirlerini tanımıyorlar. Bir de kaygıları var sanırım, yarın işe alınırken, başkalarına bilgi vermek olarak önlerine çıkabilir... Ciddi anlamda baskı var çalışanlar üzerinde sendikal çalışmalar nedeniyle, hele işten atılan-



lara destek olduğumuz için dikkatler daha da üzerimizde...

Mücadele Birliği: 22 bayan çalışıyor demıştiniz, kaç sendikali, siz sendikali mısınız?

-Evet 22 bayan çalıştık, ben de dahil 14 kişi sendikaya üye olduk, arkadaşlar işten atılınca, geri alınmalarını isteyip destek olduk, sonra biz de işsiz kaldık.

Mücadele Birliği: Bir işçi bir kadın olarak yaşamınızı nasıl etkiledi bu direniş?

-Ben sendikali işçiyim, aslında benim yaşamımı çok fazla etkilemedi... Ama bunda eşimin sendikali olmasının payı var... Eşim de burada çalışmıştı. Geçen sene yapılan sendikal çalışmalardan sonra işten çıkarıldı. Eşim de tazminatlarını alıp işten ayrıldı...

Mücadele Birliği: Eşinizin buradaki sorunları bilmesi, sendikali olması, sizin aile yaşamınızda problem yaratmıyor o zaman, bu yönden şanslısınız yani...

-Tabii, eşim ilk sendikal çalışmalara katılan insanlardan, burada nasıl çalışıldığını, sorunların ne olduğunu çok iyi biliyor, işten çıktıysa da sürekli burada olanları konuşuyor, hep destek oldu, sıkıntı yaşamıyorum.

Mücadele Birliği: Ailenin diğer fertleri yakınlarınız, mahallenizde nasıl karşılanıyor durum?

-Bir kızımız var 6 yaşında, ben işten çıktığımdan beri hayatından çok memnun, çok mutlu... Çünkü erken eve gidiyorum, onunla ilgilenecek zamanım çok, bu yönüyle benim için de güzel aslında...

Mücadele Birliği: Çalışırken kızıma kim bakıyordu? Çalıştığınızda sizi görememekten yakınıyor muydu?

-Eşimin ailesiyle aynı yerdeyiz, kayıvalıdem baktı hep, tabii özlüyordu beni, ama çalışırken beni özlediğini bilsem de, çalışma şartlarına göre ayarlamam gerekiyordu her şeyi...

Mücadele Birliği: Neden erken döndüğünüzü, işten çıkarıldığınızı biliyor mu? Anlayabiliyor mu daha doğrusu?

-İşten çıkarıldığımı öğrendiğinde aklında kötü bir şey belirmesin, üzülmesin diye sanırım kayıvalıdem, anneni işten atsalar da birçok para getirecek, sonra başka işe girer türünden bir şeyler söylemiş, akşamları paramı alıp almadığımı soruyor. Ama biliyor tabii, çünkü ona anlatıyoruz, işyeri nedir, niçin çalışmak gerekir,

neden işten çıkarıldık, şimdi ben nereye gidiyorum, ne yapıyorum, bunları anlattık...

Mücadele Birliği: Gelecekte yaşamında neyle karşılaşacağını bilen bir çocuk olacak yani..

-Öyle olmasını istiyoruz, hiçbir şeyden habersiz bir çocuk olmasın, bilinçli olsun diye gayret gösteriyoruz.

Mücadele Birliği: Başka yakınlarınızın tepkileri nasıl?

-Biz hep sendika çalışması içindeyiz, bu yüzden yakınlarımız durumu kavıyor, sorun yaşamıyoruz, ama mahallemizde birkaç kişinin dışında çalışan kadın yok... Tabii içlerinde çalışanları şanslı görenler var, işyerindeki sorunlarımız hakkında konuştuklarımız da, biraz tedirginlik duyuyorlar direnişe başlamamızdan sonra, yani işsiz kalacaklar, orada nasıl bekleyecekler her gün diye... Kimileri de, iyi cesaretiniz var, kolay değil böyle karşı koymak diye takdir ediyorlar, çalışan kadınların özgüvenli olmasından etkileniyorlar daha çok... Ama kaygılı yaklaşanlar çok...

Mücadele Birliği: Direnişiniz konusunda ne söylersiniz?

-Geçen yıldan beri mücadele veriyoruz, çok çaba harcadık, ama üzerimizdeki baskılar artarak devam etti, sendikali olmazsak çok daha kötü şartlarda çalışmak zorunda kalacağız, işimize geri dönmek, sendikali olarak çalışmak istiyoruz, işten çıkarılanları bu yüzden destekledik. Sendikali olmak en temel hakkımız, bunlar kabul edilinceye kadar da devam edeceğiz direnişe...

Mücadele Birliği: Bayan arkadaşlar konuşmak istemeyince kaygılarını anlasam da, üzül müştüm, teşekkür ederim sohbetiniz için.

-Biraz da sıkıldık açıkçası, çünkü ben kaç kişiye anlattım artık hatırlamıyorum 19 gündür her gelene anlatıyoruz, uzun zamandır sendikal çalışmanın içindeyim, olayların nasıl geliştiğinin bilincindeyim, bayan arkadaşların bazıları bir çok konuda sıkıntı yaşıyorlar, farklı bir durum onlar için.. Siz de kendinize düşeni yapmaya çalışıyorsunuz tabii... Genel olarak davranışları böyle, zamanla alışıyorlar...

Mücadele Birliği: Umarım direnişiniz kısa zamanda kazanımla sonuçlanır.

-Sağ olun, size de kolay gelsin diyeyim, sıkmayın arkadaşlarla konuşamadınız diye. □

EMEKÇİ KADINLAR BULUŞTU

“Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz” diyen Emekçi Kadınlar (EKA) 23 Ocak 2011 Pazar günü saat 14.00’te Taksim, Ayışığı Sanat Merkezi’nde bir araya geldiler.

Toplumlar Tarihinde Kadın; Cinsel Ulusal, Sınıfsal Sömürü ve Kadın; Kadının Kurtuluşu ve Sosyalizm konu başlıkları altında sunumlar yapan emekçi kadınlar, ardından izleyenlerin sorularını yanıtladılar.

EKA’lı kadınlar düzenledikleri söyleşide pek çok emekçi kadını bir araya getirdi. Toplumlar Tarihinde Kadın başlığı altında ilk çağlardan bu yana sınıflı toplumlarda kadının toplum içindeki konumu, görevleri, rolüne değinildi. Sonrasında çağlar boyunca sömürünün en ağırını yaşayan kadınların maruz kaldıkları Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürü konuları ayrı ayrı işlendi. “Proleterin proleter” kadınların yaşantılarına tarih boyu maruz kaldıkları üçlü sömürüye dikkat çekildi.

Aralarda şiirlerin, anıların da paylaşıldığı söyleşide Ev İşçisi Kadınların Sendikal Girişimi’nden bir emek dostu da söyleşiye katılarak çalışmalarını ve mücadelelerini konusunda bilgi verdi. “Birlikte mücadele yürütmek için bu tür toplantılarda, söyleşilerde bir araya gelerek, mücadelemizi hızlandıralım” diyerek ev işçisi dostların selamlarını aktardı.

Ardından kadının kurtuluşuna ermesi için nasıl bir mücadele vermesi gerektiği ve asıl özgürleşmesinin mücadele içinde gerçekleşeceğine değinildi. Kadının özgürleşmesinin ön koşulunun sosyalizm olduğundan bahsedilerek sosyalist sistemde kadının durumu üzerine konuşuldu. İzleyiciler de soruları, cevapları ve anlatımlarıyla söyleşiye katkıda bulunarak söyleşiyi daha zevkli ve canlı hale getirdiler.

Yine genç bir EKA’lının okuduğu şiir ve Lenin’in “Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz” sözüyle yaklaşık 4 saat süren söyleşi sonlandırıldı. □



BELEDİYE-İŞ TÜRK-İŞ'İ İŞGAL ETTİ!

11 Ocak günü sabah saat 09.30 civarlarında Kapılar'daki Belediye-İş binasının önünde toplanan işçiler, saat 10.00'u biraz geçerken Türk-İş binasına doğru yürüyüşe geçti.

Torba Yasa Tasarısı ve bu süreçte Türk-İş'in takındığı tutumu protesto etmek için Belediye-İş İzmir Şubeleri ortak eylem yaptılar. Yaklaşık 2000'e yakın bir kitleyle yürüyüşe başlayan Belediye İş İzmir Şubeleri'nin yürüyüş güzergahı, Alsancak Tren garı önünden Basmane Meydanı'na, Montrö Meydanı'ndan Alsancak'a oradan da Türk-İş binası önüneydi.

Yolu tek şeritli trafiğe kapatarak yürüyen Belediye işçileri "İşçiler Torbada Türk-İş Nerede", "Taşeronlaştırmaya, Güvencesizleştirmeye, Sendikasızaştırmaya, Özelleştirmeye, AKP Anayasasına Hayır" ve "Belediye İş Sendikası İzmir Şubeleri" pankartlarını taşıdılar. Yürüyüş sırasında "İşçiyi Satanın Koltuğunu Alırız", "Türk İş Yüzünü Emekçiye Dön", "Kumlu Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Kumlu İstifa", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Gavur İzmir Burada Tayyip Nerede", "Emeğe Uzanan Eller Kırılсын", "Belediye İşçisi Köle Değildir", "Türk-İş Bizimdir Bizim Kalacak", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "İşbirlikçi Kumlu Kaça Sattın İşçiyi" sloganlarıyla sokakları inlettiler. Türk-İş binasına daha önceden gelen Belediye İş yöneticileri, Türk-İş yönetimiyle kısa süreli bir arbede yaşarken, "İşçiler Torbada Türk-İş Nerede/Belediye İş Sendikası İzmir Şubeleri" pankartını sarkıttılar.

Pankartın açılmasını alkışlar ve ıslıklarla karşılayan kitleyi Belediye-İş İzmir Şubeleri adına Belediye-İş 2 Nolu Şube başkanı "Türk İş bizimdir, Türk-İş'e sahip çıkmaya geldik" diyerek selamladı. Türk-İş binasından işçilere kısa bir konuşma da yapan Belediye İş 2 Nolu Şube Başkanı, daha sonra saat 12.00'de koşağıya inerek konuşmasına devam etti. Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı konuşmasında, AKP'nin seçildiği günden bu yana işçiler emekçiler adına hiçbir şey yapmadığı, son günlerde de belediye işçilerini yakından ilgilendiren 107. Maddeyle de bu tutumunu sürdürdüğünü dile getirdi. Türk-İş'in Torba Yasa Tasarısıyla ilgili tutumunu da eleştirdiği konuşmasında, "Bu anti-demokratik yasaya dur demek için, Belediye-İş'in bağlı bulunduğu konfederasyon olan Türk-İş'in yüzünü emekçi halka dönmesi için basın açıklamasını Türk-İş önünde yaptıklarını" vurguladı. Torba yasasının geri çekilmemesi durumunda da eylemlerinin artarak devam edeceğini dile getirdi.

Konuşmanın ardından basın metni okundu. Basın metninde de vurgulanan, yine çıkarılacak olan Torba Yasa Tasarısının ne gibi olumsuzluklara, haksızlıklara yol açacağıydı.

Basın metninin okunmasının ardından işçiler işyerlerine gönderilerek sendika başkanları ve yöneticileri, Türk-İş'in somut bir adım atması için sendika binasına çıktılar. Basını da yanlarına alan sendika başkanları somut bir adım atılmadığı sürece bu eylemleri sürdürebileceklerini açıkladılar.

Türk-İş binasına çıkıldığında basına açıklama yapan Türk-İş Bölge Başkanı Mustafa Kundakçı'ya, basını ve kamuoyunu yanlış bilgilendirdiği gerekçesiyle Belediye-İş İzmir Sendikaları müdahalede bulundu. Belediye-İş İzmir Sendikaları'nın basını bilgilendirdiği sırada Türk-İş Bölge Başkanı Mustafa Kundakçı koltuğundan kalkarak dışarı çıktı. Ve çalışanlarını da yanına alarak "Bu demokrasi değil" diyerek Türk-İş Bölge binasını terk etti. Ardından sivil polisleri de binadan çıkaran Belediye-İş yöneticileri, kendi aralarında toplantı yaptı. Toplantıdan sonra tekrar açıklama yaptılar. Belediy-İş açıklamasında,

"Türk-İş ve mevcut siyasi iktidar bu anlayışından vazgeçmediği sürece, bu Torba Yasası geri çekilmediği sürece, 174.000 belediye işçisi bu torbadan çıkarılmadığı müddetçe, iş kanunlarında esnek çalışma-telaflı çalışması çağrı üstüne çalışma gibi anti demokratik yasalara dolu bu torba geri çekilmediği müddetçe Belediye-İş örgütünün Türkiye safında mücadelesi artarak devam edecektir" dedi.

Kundakçı'nın yaptığı davranışı da kınayan bir açıklama yaptıktan sonra eylem, bugünkü sona erdirildi.

Eylemde Torba Yasa Tasarısı ve Türk-İş'in takındığı tutum üzerine sohbet ettiğimiz Çınar arkadaş şunları dile getirdi.

"Şimdi bir gerçek var. AKP'nin tutumunu hepimiz biliyoruz. AKP antidemokratik yasalara bugüne kadar işçilere yeterince zulüm yaptı. Yeterince taşeronlaşmaya destek vere-



rek de bunu yaptı. Şimdi bir de yeni torba yasasıyla işçileri hakikaten bitirecekler Türkiye'de. Ama ben inanıyorum ki, işçiler buna izin vermeyeceklerdir hiçbir zaman. Hiçbir zaman işçiden, emekten yana olmayan AKP de kendi yasaları içinde kaybolacaktır. TÜRK-İŞ'in de bu konuda tutumu çok nettir. Kumlu işçiyi satmıştır. Ama bu da işçileri yıldırmayacaktır. Yani eylemlerimiz devam edecektir".

Görüştüğümüz bir Şube Başkanı da, "TÜRK-İŞ, belediye işçilerini ve Belediye-İş örgütünü satmıştır. TÜRK-İŞ Genel Başkanı Kumlu, YOL-İŞ Sendikası ile işbirliği yaparak, Belediy- İş Sendikası işçilerini torba yasasına dahil etmiştir. Konfederasyon olarak işçileri Türkiye genelinde büyük bir eyleme sokma çabamız devam ediyor. TÜRK-İŞ ise alanlardan kaçıyor. TÜRK-İŞ'i bu anlamda protesto etmek için belediye işçi örgütü olarak, Türkiye genelinde bugün eylem başlattık. Bunun hesabını verecekler. Hesabını soracağız. Torba Yasası bizim için kabul edilemez" dedi.

Bugünkü eylemlerine son veren İzmir Belediy- İş Sendikaları eylemlerinin devam edeceğini dile getirdikten sonra Türk-İş Bölge Başkanlığı'ndan ayrıldılar.

Mücadele Birliği/İzmir

ADIM ADIM ZAFERE DOĞRU

272 günü geride bırakan UPS Kargo işçileri adım adım sonuca yürüyor. 3 madde dışında hemen tüm konularda sonuca ulaşıldı. Bunun da etkisiyle geleneksel Cumartesi eylemleri son iki haftadır yapılmıyor. Mücadele Birliği Platformu olarak başından bu yana UPS kargo işçilerini hiç yalnız bırakmadığımız gibi bu hafta da yanlarındaydık.

2. Sanayi Sitesi önüne giderek işçilerle sohbet etmeye başladık. Sabahın erken saatlerinde gelen işçiler çaylarını demlemişti. Sohbet ederken çaylarımızı içerek son sürece ilişkin değerlendirme yaptık. Daha sonra Mücadele Birliği dergisinin son sayısı ambarlardan gelen nakliye işçilerine ve UPS işçilerine dağıtıldı. Neşeli sohbetlerin ardından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

EMEKLİLER TORBAYA GİRMEMEKTE KARARLI!

İstanbul:

“Ampulle Kararan Tek Ülkeyiz!”

Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesi önünde toplanan SES ve Dev-İş Sendikası'na bağlı hastane çalışanları torba yasayı protesto ettiler.

Yasayı protesto eden sağlık emekçileri 13 Ocak günü saat 12.30'da toplanarak “Ampulle Kararan Tek Ülke Biziz”, “Torba Yasa Geri Çekilsin” sloganlarıyla tepkilerini ve taleplerini dile getirdiler.

Açıklamayı yapan SES Şişli Şube Başkanı Rabia Tuncer; “Torba Yasa olarak bilinen tasarı, emekçilere yönelik yeni bir saldırı planı ortaya koymaktadır. Bu yasanın amacı, işverene her türlü kolaylığı sağlamak; emekçilerin ücretlerini düşürmek, engellilerin istihdamını azaltmak, çalışma saatlerini yükseltmek, kamu emekçilerinin sürgüne yollanmasının önünü açmak, belediyenin taşeronlaşmasını hızlandırmak, alın terimizle biriktirdiğimiz işsizlik fonunun kalıcı olarak işverene açmak, esnek çalışmayla iş güvencesini kaldırmak, kamuda kadrolaşmayı ve biat kültürünü yaygınlaştıracak rekabetçi bir anlayışın hâkim olduğu bir yapı inşa etmektedir. Mücadelemiz meydanlarda en geniş emek ve demokrasi güçlerinin ortak mücadelesi ile sonuna değin sürecektir” dedi.

Sağlık emekçileri, sloganlarla taleplerini dile getirerek eylemi sonlandırdılar.

Ankara:

“Biz Buradayız!”

20 Ocak Perşembe Günü saat 18:30'da Torba Yasa'ya karşı Sakarya Caddesi'nde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına Petrol-İŞ, KESK ve TÜMTİS de destek verdi. Kitle sık sık “İşçi Memur El Ele Genel Greve”, “İş Ekmek Yoksa Barış Da Yok” sloganları attı. “Sermaye'ye Af, Emekçiye Saldırı” başlıklı basın metninde şunlara değinildi:

“İşsizlik sigortası fonundan yıllık prim gelirlerinin %30'u sermayeye aktarılırken Bakanlar Kurulu bu oranı %50'ye çıkarıyor.

-İş Kanununun 14. maddesi değiştirilmiş, çağrı üzerine çalışma, evden çalışma ve uzaktan çalışma yasa metni durumuna getirilerek esnek çalışma modeli yaşama geçirilecektir. Bu durum ucuz işçiliğe meydan verecektir.

-2 ay olan deneme süresi 4 aya çıkarılarak emeğin heba olması riskini beraberinde getirmektedir.

-Asgari ücret eskiden olduğu gibi 16 yaşından büyükler ve küçükler için değil, 18 yaşından büyükler ve küçükler için olarak değiştirilecektir. 16-18 yaş arasındaki 250 bin işçi 80 lira daha az ücret alacaktır.

-16-18 yaş arasındaki işçiler eskisine göre daha çok SGK primi ödeyecek ve çırak statüsündeki yüz binlerce işçinin ücretleri 229 TL den 178 TL'ye düşürülecektir.

-Bu yasayla özelleştirmelere karşı açılan davalar engellenerek özelleştirmelerin önü tamamen açılacaktır.

-Bu yasa tasarısıyla sadece işçilerin değil, kamu emekçilerinin de iş güvencesi ortadan kaldırılacak, kamu sektöründe de esnek çalışma kuralı hale gelecektir. Memurlar bir yılda en fazla 6 ayı geçmemek üzere kurumlar arası geçici olarak görevlendirilebilecektir.”

Açıklamayı Petrol-İŞ'ten Mustafa Özgen okudu. Ortak mücadele çağrısı yapan Özgen, “Buradan işçi arkadaşlara sesleniyorum, işçi arkadaşlar iş yerlerinde oturdukları yerden bu sorunlar çözülür diye bekliyorlarsa hayal kuruyorlar. Artık hesaplaşmanın, artık karşı karşıya gelmenin zamanı gelmiştir, çok büyük bir mücadele verilmek zorunda-



dır. Eğer bu torba yasaya karşı mücadelede Türk-İş yoksa, bu sessizliğe devam edecekse otursun uyumaya devam etsin. Biz varız, biz buradayız. Biz bu mücadeleye öncülük etmeye hazırız” dedi, bu cümlelerden sonra kitle genel grev sloganları attı.

Milyonlarca işçi ve emekçinin bu yasayla açlık, yoksulluk ve sefaletle mahkum edileceğini vurgulayan Özgen, sermaye ve patronlar için dikensiz bir gül bahçesi yaratılmaya çalışıldığını, ancak buna yaşadıkları sürece izin vermeyeceklerini, ayrıca bu mücadeleye katılmak için işçilerin hiçbir yerden izin ya da icazet almalarına gerek olmadığını söyledi.

İzmir:

“İzin Vermeyeceğiz”

20 Ocak Perşembe günü saat 15.30'da DİSK çıkarılmak üzere olan Torba Yasa Tasarısı'nı protesto etmek amacıyla bir miting düzenlendi. Basmane Meydanı'nda toplanan kitle saat 16.00'da yürüyüşe başladı. Basmane'nin arka sokaklarından Fevzi Paşa caddesine çıkılarak yapılan yürüyüşte “Torba Yasa'yla Haklarımız Çalınıyor İzin Vermeyeceğiz” pankartı açıldı. Eyleme Genel İş 3 Nolu Şube, Birleşik Metal, Emekli Sen Bornova-Buca-Konak-Karşıyaka Şubeleri kendi pankartlarıyla katılırken İzmir Sendikalar Birliği, Mücadele Birliği, BDSP ve Alinteri de destek verdi.

Yürüyüş sırasında “AKP Yasası Al Başına Çal”, “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “AKP Sen Yaşa 650 Liraya”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Bütün İktidar Emeğin Olacak”, “Yasayı Yırtarız Ankara'yı Yıkacağız”, “Yasayı Yırtarız Barikatı Yıkacağız” sloganları atıldı. Gümrük'te bulunan AKP binasına yapılan yürüyüş sırasında yılbaşından itibaren sendikali olmaya başlayan park-bahçe işçilerinin katılımı yoğundu.

AKP il binasının önüne gelindiğinde binanın önü yoğun bir polis ablukasıyla “korunmaya” alınmıştı. İlk olarak Türk-İş Ege Bölge başkanı Mustafa Kundakçı söz aldı. Torba Yasa tasarısı sonrası neler olabileceği konusunda kısaca bilgi verdi.

Ardından Birleşik Metal İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek kısa bir konuşma yaparak basın açıklamasını okudu. Basın metni “Emeğin haklarına yönelik yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Saldırı-

Sokaklar

nın adı Torba Yasa. İçeriği karışık. Uzun zamandan bu yana üzerimizde 'İstihdam Strateji Belgesi' diye bir heyula dolaşüyor. Adı var kendi yok ama kanunlara sızıyor. Torbalara giriyor. Her adımında haklarımızdan bir şey alıp götürüyor..." cümleleriyle başladı. Ali Çeltek basın metninde önümüzdeki günlerde Torba Yasa tasarısıyla işçileri-emekçileri ne gibi şeylerin beklediği konusunda da bilgi verdi. Bu uygulamaların daha da yoğun bir biçimde devam edeceğini, özel istihdam büroları adı altında farklı uygulamalarla yine işçilerin emekçilerin sömürsünün artacağına vurgu yaptı. Son olarak işçilere-emekçilere yönelik bu uygulamalara karşı sessiz kalmayacaklarını dile getirdi. Konuşmasını Buca taşeron işçilerinin mücadelesini selamlayarak ve direnişin nasıl zafere ulaştığını söyleyerek bitirdi.

Tam sözlerini bitirdiği sırada kitlenin içinden bir grup "Tayyip Korkma Daha Yeni Başlıyor" diyerek AKP binasına doğru yumurta fırlatmaya başladı. Yumurtalar uzak olan binaya değil çevik kuvvet polislerinin üzerine düştüler. Sendika yöneticilerinin araya girmesiyle olay büyümeden bitti. "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla basın açıklaması sona erdi.

Adana:

"Kaybetmek İstemiyoruz"

Meclis gündemine gelen torba yasa işçiler ve emekçiler tarafından protesto ediliyor. Daha önce de Adana emekçilerinin protesto ettiği yasaya karşı, DİSK 20 Ocak günü bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 12.30'da 5 Ocak Meydanı'nda toplanan emekçiler, Çakmak Caddesi boyunca sloganlarla yürüdüler. "İşimizi, Ekmeğimizi, Sendikamızı Kaybetmek İstemiyoruz" pankartını açan DİSK Çukurova Bölge Temsilciliğinin yanında çeşitli sendikalar ve partiler yer aldılar.

Mücadele Birliği okurlarının da destek verdiği eylem boyunca işçiler "Zafer Direnen İşçilerin Olacak", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "İşçiler Değil AKP Torbaya Girecek", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarını attılar.

İnönü Parkı'na gelen kitleye hitaben DİSK Bölge Temsilcisi Kemal Arslan basın metnini okudu. Yasayla ilgili bilgiler de veren Arslan, emeğin haklarına yönelik bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya olduklarını belirterek "Hükümet, işçilerin, emekçilerin haklarını budamanın yolunu, toplumun geniş kesimlerinin beklentileri ile hak gasplarını aynı yasanın içine koyarak arıyor" dedi. "Yasa çıkarsa emekliye zam, öğrenciye af, borçluya indirim var. Bak buna bile muhalefet ediyorlar" denildiğini dile getiren Arslan, "Oysa süslü maddelerin arasında ölümcül tuzaklar var. Bunu durdurmazsak, sırada özel istihdam büroları, kıdem tazminatlarımızın kaldırılması, taşeronlaşmayı kolaylaştıracak uygulamalar, asgari ücreti düşürecek bölgesel asgari ücret var" diye konuştu.

Eylem basın metninin okunmasının ardından sona erdi.□

EMEĞİMİZİ İSTİYORUZ

Psikologlar meslek haklarını kullanabilmek için 16 Ocak günü saat 12.00'de Taksim Tramvay Durağı'nda bir eylem yaptılar.

Psikologların, Tıp Fakültesi mezunlarının çalışmalarını düzenleyen 1928 tarihli bir yasa gerekçe gösterilerek, mesleklerini icra etme hakları ellerinden alınmak isteniyor. Psikolojik Danışma Merkezleri'nin muayene, hastalıkları teşhis ve tedavi etmeyen kurumlar olduğunu söyleyen psikologlar, Psikolog Danışma Merkezlerinin halkın gözünde değerinin küçültülmeye çalışıldığını, kendilerinin de "ehliyetsiz kişiler" gibi gösterilerek bir hekimin "denetim ve gözetimine" sokulmaya çalışılmakta olduklarını söylüyorlar.

Psikologlar ayrıca, "Psikoloji camiası olarak yıllarca verdiğimiz emeğe rağmen hem meslek yaşamızın çıkmamış olması, hem de meslek odamızın kurulamaması nedeniyle büyük bir haksızlığa maruz bırakılmış durumdayız. Gerek toplumsal ihtiyaca uygun kapsayıcı bir ruh sağlığı yaşamızın olmayışı, gerekse ruh sağlığı alanında hizmet veren çeşitli meslek gruplarının ayrı ayrı bağımsız meslek yasalarının bulunmayışı, bu hizmeti verenleri de bu hizmeti alanları da onarılabilir biçimde mağdur etmektedir. Bu mağduriyetin sosyal, ekonomik ve duygusal boyutları vardır. Danışmanlık Merkezlerinin onur kırıcı biçimde ve polise yöntemlerle kapatılması yoluyla, mesleki ihlalleri önlemek mümkün değildir" dediler.

Serbest çalışma haklarının ellerinden alınmasının anayasal bir hak ihlali olduğunu vurgulayan psikologlar, Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüyerek mesleklerine yönelik yapılan bu haksızlığı ve yaptırımları protesto ettiler.

Tekrar yapacakları eylemlerine çağrı yaparak eylemlerini bitirdiler.□



ŞERZAN KURT'UN DAVASINDA FAŞİST SALDIRI

Geçen yıl Muğla da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt davasının 3.duruşması 19 Ocak günü Eskişehir'de görüldü. Davayı takip etmek için Muğla'dan gelen öğrencilere faşistler saldırdı.

Sabah saatlerinde Eskişehir'e gelen öğrencilerden 3 kişi yiyecek almak için markete yöneldiğinde 3 kişilik faşist grup yurtsever öğrencilere saldırdı. Saldırı yurtsever öğrencilerin karşılık vermesiyle devam etti. 3 kişilik faşist gruptan ikisi kaçınca tek kalan faşistin imdadına polis yetişti. Muğla'da Şerzan'ı katledenler Eskişehir'de Şerzan'ın arkadaşlarına saldıran faşistlerle bir olup yurtsever öğrencilere saldırdı. Polis yurtsever öğrencilere biber gazıyla müdahale etti. Yaşanan saldırıda bir yurtsever öğrenci başına aldığı darbeye yaralandı.

Dava sabah saatlerinde başladı. Davaya Şerzan Kurt'un ailesi, avukatlar, BDP Siirt Milletvekili Osman Özçelik, Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç da katıldı. Ayrıca ilerici-devrimci öğrenciler de adliye önünde bekleyerek Şerzan'ın anısına sahip çıktılar. Biz de Devrimci Öğrenci Birliği olarak Adliye önünde sloganlarla beklemeye başladık. Eylem esnasında faşistlerin o civarda rahatça gezindikleri ve polisin sık sık devrimci, yurtsever öğrencileri tehdit ettiği görüldü. Polisin tehditleri öğrenci gençliğin sloganlarla karşılık vermesiyle son buldu. Soğuk havaya rağmen adliye önünde bekleyen kitle sık sık "Şerzan Yoldaş Ölümsüzdür", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Polis Vuruyor Devlet Koruyor" sloganları attı.

Davanın ardından adliye önünde Siirt milletvekili bir kısa bir açıklama yaptı. Özçelik yaptığı açıklamada davanın Eskişehir'e alınmasıyla katillerin aklanmaya çalışıldığını belirtti. Daha önce de buna benzer bir dava da Uğur Kaymaz'ın katillerinin aklanmasını dile getirdi. Osman Özçelik'in ardından söz alan Şerzan Kurt'un babası yaşanan polis cinayetinin polis-sivil faşist işbirliği içinde gerçekleştiğini söyledi. Baba Kurt'un açıklamasının ardından eylem yine başladığı gibi sloganlarla son buldu.

Dava 16 Mart 2011 tarihine ertelendi.

Eskişehir DÖB

ŞİİRLİ EZGİLER



Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde şair Hüseyin Şenel ve şair dostları "2. Şiirli Ezgiler" etkinliği düzenlediler. Çok sayıda şairin katıldığı etkinlikte Grup Emeğe Ezgi de türkü ve marşlarıyla izleyenlere coşkulu anlar yaşattı.

Şair İsmail Biçer, şiir ve sanat etkinliklerinde daha dolu daha coşkulu salonlara sesleneceği günlere duyduğu özlemi dile getirdi. Ve "selam olsun acılara dayanıp yolundan dönmeyen ellerini, yüreğini bilincini kirletmeyenlere selam olsun, okuduğumuz her şiir and olsun" diyerek emekçilere yazılmış şiirlerini seslendirdi.

Kar Dergisi yayın yönetmeni Niyazi Yaşar ise "Toplum bir şeylerden şikayet ederse değiştirmek için de bir şeyler yapmalı, o yüzden ki, yönetimlerden şikayet etmeye hakkımız olmadığını düşünüyorum. Bu salonlara daha çok gelmedikçe, bu salonları daha coşkulu insanlarla, genç yüreklerle doldurmadıkça yaşamdan memnun olamayız.." diyerek gelecek güzel günlere özlemini dile getirdi. Ve "Şiir saha kalkmıyorsa" sözleriyle başladığı şiirlerini büyük usta Nazım Hikmet ve Ahmed Arif'ten dizelerle sonlandırdı.

Şair Hüseyin Aslan, "Yaşlı türküler söyler asi yıldızlar..." dizeleriyle başladı ve kendi şiirlerini paylaştı şiir dostlarıyla.

Ardından şair Şahin ise "Bu dünyayı değiştirmek için okumak zorundayız, daha da

çok okumak" diyerek "Bu krizi ben mi yaratım" adlı şiiriyle seslendi izleyenlere. Hemen ardından öğretmen olan Hasan Aydın, Nazım Hikmet'in dizeleriyle başladı şiirlere, ardından kendi şiirleriyle İstanbul'a sevgisini anlattı.

Şair Hüseyin Şenel, Ahmed Arif'in "Akşam erken iner mapushaneye..." dizeleriyle izleyicileri duygulandırdı. Attila İlhan'ın "Ben sana mecburum bilemezsin..." dizelerinin ardından "Hava kurşun gibi ağır, bağır bağır bağırıyorum, koşun kurşun eritmeye çağırıyorum" diyen Nazım'ın dizeleriyle sürdürdü şiirlerini, "ben denizi içmişim" diyerek denize olan sevgi ve özlemi dile getirdi. "Empati" adlı şiirinin ardından da "bizden sonra yeryüzü... öğlen biber gazı, akşam polis copuyla doyan insanlar icat ettik, zindanlar ve idamlar icat ettik, fakat masumdu yeryüzü..." diyerek duygu yüklü dizelerle bitirdi sözlerini...

İzleyenleri bir duygudan diğerine taşıyan şiirlerin ardından Grup Emeğe Ezgi sahneye gelerek "Büyük ustalardan söz ettik o zaman büyük ustalarla sürdürelim bu coşkulu anları" dedi ve Türkçe-Kürtçe ezgilerle doldurdular salonu. Hem Deniz Gezmiş'i hem Can Yücel'i anarak "Aşk olsun sana çocuk" diye-

rek izleyenleri coşturan Emeğe Ezgi, "Burada hep emekten yana olan büyük ustalardan söz ettik onları andık, şimdi cezaevindeki bir şair dostumuzun dizelerini aktaralım beğeniniz" diyerek şair Ergül Çiçekler'in bir şiirini kendi ezgileriyle birleştirerek aktardılar. Duygunun yoğunlaştığı dakikaların ardından "Dünyanın bir çok yerinde güzel yarınlar özlemi olanların hep bir ağızdan söylediği Çev Bella'yı paylaşalım hep birlikte değişik dillerde" diyerek her bir kıtasını farklı bir dilde seslendirdikleri marşla coşkuyu doruğa çıkartarak bitirdiler müzik dinletisini... Emeğe Ezgi emeğinin karşılığı olarak bir şilt aldı gecenin sonunda. "Kültür ve Sanata katkılarından dolayı Ayışığı Sanat Merkezi Emeğe Ezgi Müzik Grubu'na teşekkürler" diyordu "Kartallı Şair Ve Yazarlar".

Ardından şair Hüseyin Şenel, dinleyicilerden etkinlik konusundaki görüşlerini sorunca, izleyiciler "böyle etkinliklere daha kalabalık gelelim, ama daha çok şiir olan daha uzun bir program isteriz, müzik de" diyerek yanıtladılar şair dostlarını.□

4. ÇUKUROVA KİTAP FUARI SONA ERDİ



11-16 Ocak tarihleri arasında Adana'da yapılan TÜYAP Kitap Fuarı sona erdi. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Ayışığı Sanat Merkezi standıyla Adana işçi ve emekçilerine ulaştık.

Hafta içi günlerinde ilkokul ve lise öğrencilerinin daha fazla katıldığı fuarda öğrencilerin Denizlere olan ilgisi görülmeye

değerdi. Deniz Gezmiş albümü ve Gençlik Ne Yapmalı kitaplarına özellikle gençlerin büyük bir ilgisi vardı. Yoğun ilgiden dolayı tükenen kitapları diğer illerden takviye ederek insanlara yetiştirebildik.

Haftasonu ise ziyaretçilerimizin çoğu ilk dönem sınavlarını yeni bitiren üniversite öğrencileri ve çalışan işçi ve emekçiler idi. Cumartesi günü şair dostumuz Adil Okay standımızda okuyucuları için şiir kitaplarını ve ikinci baskısı yapılan Filistin Günlüğü kitabını imzaladı. Fuara gelen Şair Ahmet Telli'yi standımıza davet ettik ve kendisiyle bir süre sohbet ettik.

Fuarın en yoğun günü olan Cumartesi günü tatlı bir yorgunlukla sona ermişti. Pazar günü ise standımızda şair Kazım Demir için imza günü yapıldı. Bu yılki fuarda okuyucuların kitaplara olan yoğun ilgisi dikkat çekiciydi. Sanat merkezinin hem tanıtımını yaptığımız hem de yeni insanlarla tanışma fırsatı yakaladığımız fuar, bizler açısından çok başarılı noktalandı.

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

EMEK VE ŞİİR

Emek ve Şiir konulu söyleşi şairlerimiz Ruhan Mavruk, Berrin Taş, Atila Oğuz ve Nazım Akarsu'nun katılımı ile gerçekleşti. Toplantı Nazım Hikmet'in doğum günü olan 15 Ocak'ta gerçekleştiği için, şairin 109. yaşı kutlanarak söyleşiye geçildi.

Emek ve Şiir konulu panelin Nazım Hikmet'in doğum gününde olması elbette konunun sık sık Nazım Hikmet'e dönmesine neden oldu. Şair Berrin Taş, "Nazım'la ilgili konuşmayı seviyorum. Çok sevdiğim bir şairdir. Emek ve şiir konusunda ilk aklıma gelen şiiri Yapıcılar'dır" diyerek başladı konuşmasına. "Nazım bilgi ile eğilir şiirine. Herkesin sustuğu bir dönemde, o yalan söylemeden gerçeklerin üzerine gitmiştir. Onun açtığı yoldan birçok şair yürümüştür" diyen şair Nazım'ın, emeksiz yaratıcılık olmaza bir örnek olduğunu, onun şiirlerinde yoğun bir şair emeği olduğunu belirtti. Değersiz şairlerin, okurdan, kendi bitkisel yaşamlarını yaşamamızı istediklerini oysa Nazım gibi şairlerin insanı eyleme, değişime çağırdığını sözlerine ekledi. Nazımla ilgili tematik çalışmaların yapılması gerektiğinin altını çizen şair Berrin Taş Nazım'dan seçtiği "Asya Afrika Yazarlarına, Faust'un Evi, Ben Bir Yolculuk Yapıtım" şiirlerini bizimle paylaştı.

Ardından şair Nazım Akarsu sözü aldı. "Nazım Hikmet benim isim babamdır. Soyadım ise 'iyimserim dostlar akarsu gibi' dizelerinden gelir. Akarsuda hareketi, değişimi görürüz genelde ama Akarsu'da iyimserliği görmek ancak bir şairin işidir" diye başlayan şairimiz Nazım Akarsu, "Burjuvazinin bakmayın bugün ondan sık bahsetmesine, o Nazım'dan çok korkar. Çünkü onu ne kadar ehlileştirilmeye, vatan ve hasret şairi yapmaya çalışsa da onun komünist kimliği her dizesinden bize el sallar. Nazım örgütlü bir şairdir ve bundun gurur duyur" diyen şair, bize Nazım'ın Anadolu'ya doğru Vala Nurettin ile başlayan yolculuğu ve ardından gelen yaşam serüveninden kesitler sundu. Onun şiir evreninin ne kadar geniş olduğunu, tarihin akışını kavrayan bir şair olduğunu, evrenin, umudun, kavganın türküçüsü olduğunu arı gibi çalışkan ve üretken bir insan olduğunu sözlerine ekledi. Nazım'dan seçtiği şiirleri bizimle paylaşan şair aynı zamanda şimdiye dek hiç bilinmeyen iki şiirini okudu.

Verilen kısa bir aranın ardından başlayan panelimiz şair Ruhan Mavruk ile devam etti. Sözlerine "Sanatı üretebilmek için kitlelerin içinde olmak gerekir. O motivasyonu yaşamın içinden almak lazım. Sanat emeği bulunmayan hiçbir şeyi sanat eseri saymamak gerekir" diye başladı. Emeğin örgütlenmesinde sanatın yerine gelince, diyen şair şöyle devam etti: "Sanat akıp giden yaşamın bizzat içindedir. Bu onun üretim aşamalarının bir gerçekliğidir. Somuttan yola çıkan soyutta biçimlenen ve tekrar somuta dökülen bir macerası vardır şiirin. Şiirin hammaddesini yani içeriğini yakalamaya çalıştığı birinci aşamada emeğin örgütlenmesinde halkın dinamiklerinin içindedir. İkinci aşamada



soyutlanır, estetik gerçeklik olarak yeniden üretir, yaşamın gerçekliğini. Üçüncü aşamada ürettiğini yine emekçi halk kitlelerine sunar. Tıpkı Tekel, UPS, İSKİ, Akmercan, 19 Aralık katliamının protestosu gibi eylemliliklerde şiirlerimizi halka okuduğumuz gibi. Emeği örgütlemek görüyoruz ki, şiirin salt vazife ve sorumlulukları içinde değildir, keyfi bir seçim de değildir. Şiirin kendi üretim aşamaları içinde mevcuttur". Ruhan Mavruk konuşmasını "Çöp Toplayan Kadının Elleri" adlı yeni şiirini okuyarak sonlandırdı.

Şair Atila Oğuz ise "Emek insanlık tarihi varolduğundan beri çeşitli çekişmelerle kendini geliştirdi ve günümüze geldi. Bundan önceki toplumsal devirleri bir kenara bırakarak günümüz koşullarını ve gelecekteki emeğin yeri üzerine sanatın ne gibi bir katkısı olabilir onun üzerine kısaca değinmeye çalışacağım" diyerek başladı. Şöyle devam etti, "Emeğin örgütlenmesinde elbette sanatın büyük katkıları olabilir ve olduğu da yadsınamaz bir gerçektir. Buna kısa bir örnek verirsek, Nazım'ın şiirleri ve birçok şairimizin şiirleri ve tabii ki emeğin örgütlenmesinde sadece şiir değil roman, öykü, sinema, tiyatro ve müziğin de katkıları unutmamalıyız, bunlar bilinen gerçeklerdir. Ancak biz bugün sanatın emeğin üzerinde etkisinin ve birleştirici gücünün nasıl yaratılacağı üzerine yeni düşüncelerimizi ortaya koymak için neler yapıyoruz ve nelerin yapılması gerektiğini düşünüyoruz." Sözlerine "Esasen burada en önemli sorun sanatın emekçi kitlelerle güçlü bir şekilde ulaştırılmasıdır. Aksi takdirde kısa vadede sanatın etkisi beklenen kadar olmayabilir" diyerek sonlandırdı.

Konu emek ve şiir olunca işçiler ve emekçiler de kendini ifade etme imkanı bulur. Söyleşiyi izleyen PTT işçisi Cafer Kavağ da söz alarak kısa bir konuşma yaptı. İşten atılan tüm taşeron PTT işçileri adına konuşma yapan Cafer Kavağ, işten atılma ve eylem sürecini kısaca anlattıktan sonra, 20 Ocak Perşembe günü saat 12.00'de Sirkeci Büyük Postane önünde yapacakları eyleme davet etti.

Ardından yapılan soru cevap bölümünde ise dinleyicilerin katkıları ile zenginleşen panelimizde ard arda Nazım şiirleri de okundu ve O'ndan alıntılar yapıldı. Yaklaşık 3,5 saat süren panel, konu üzerinde daha uzun ve ayrıntılı konuşabileceğimiz daha geniş bir panelde buluşmak dileğiyle sona erdi. □

BERGAMA'DA ANMA ETKİNLİKLERİ

12 Ocak Çarşamba günü Bergama Ege Üniversitesi'nde Nazım Hikmet anma etkinliği düzenlendi. Tasarım ve Sanat Topluluğu'nda tekstil okuyan gençlerin düzenlemiş olduğu etkinlikte Ayışığı Tiyatro İşçileri Topluluğu olarak yer aldık.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinliğin açılışı Genco Erkal, Fazıl Say ve Senfoni Orkestrası ile hazırlanmış olan "Nazım Hikmet Vatan Hainliğine Devam Ediyor Hala" adlı video gösterimiyle oldu. Ardından açılış konuş-

ması yapıldı.

Daha sonra Nazım Hikmet'in şiirleri ile program devam etti ve bu şiir okumalarının arasında da Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi'nin Nazım Hikmet'in şiirlerinden derlenen oyunları sergilendi.

Tasarım ve Sanat Topluluğundaki öğrencileri, ilk defa böyle bir etkinlik düzenledikleri için olsa gerek, heyecan ve coşkuları görülmeye değerdi. Tabii böyle bir etkinlik sadece onlar için değil Bergama Ege Üniversitesi için de bir

ilkti. Tamamen kendi emekleri ile oluşturdukları etkinlik okunan Vasiyet şiirinin ardından Haziran'da Ölmek Zor türküsü ile bitirildi.

15 Ocak Cumartesi günü de Bergama'daki Liseli gençlerin düzenlemiş olduğu Nazım Hikmet ve Rosa Lüksemburg anma etkinliğinde de yer aldık.

Etkinlik Eğitim-Sen'de Nazım Hikmet'i anlatan video gösterimi ile başladı. Ve aralarda Nazım'ın şiirleri okundu. Bizler de aynı oyunumuzla etkinliğe katkı sunduk. Rosa Lüksemburg ile ilgili film gösteriminin ardından etkinlik sona erdi.

Ayışığı Sanat Merkezi / İZMİR

Hrant Dink Anmasından...

İstiklal Caddesi

TURKCELL

Harbiyeden Taksime

Ankara

Galatasaray

Şişli





BAK POSTACI DİRENİR
İşimizi geri istiyoruz!
İsten Atılan PTT Taşeron İşçileri

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz!
İşimizi geri istiyoruz!
İsten Atılan PTT Taşeron İşçileri

GÜVENCESİZLER KONUŞUYOR
FORUM
Güvencesiz Çalışanların Sorunları ve
Örgütlenme Perspektifleri
15-16 OCAK 2011

TORBA YASA'YLA HAKLARIMIZ ÇALINIYOR
İZİN VERMEYECEĞİZ!

ONURLU DİRENİŞİMİZİN 55. GÜNÜ!
İŞTEN ATMALARA SON!
Kuralsız-Sendikasız Çalıştırmaya Hayır!
İşten Atılan Konveyör İşçileri

SPORDA DA, SİNMEYECEĞİZ, SUSMAYACAĞIZ
SEYİRCİ KALMAYACAĞIZ!

MÜCADELE BİRLİĞİ
VURGUN DÜZENİNE KAPAK YASASI
İZİN VERMEYECEĞİZ!

İŞ BANKASININ TRANS İŞ SENEKAYLA ÜYE OLDUK,
İSTEN ATILDIK.
İSTEN ATILAN İŞÇİLER GERİ ALINSIN
YAŞASIN NEMİ TRANS DİRENİŞİMİZ

BİRLEŞİK İŞÇİLER YENİLMEZLER
KONVEYÖR İŞÇİSİ KÖLE DEĞİL
İŞ BANKASI DİRENİŞİMİZ

İŞ BANKASI DİRENİŞİMİZ